

<https://www.doi.org/10.31918/twejer.2142.7>

e-ISSN (2617-0752)

p-ISSN (2617-0744)

پشکداری کورد له ژيانی زانستیی حهله ب له سهردهمی
مه مالیکی بورجی (٧٨٤-٩٢٢ک/١٣٨٢-١٥١٦ز)
تویژینه وهیه کی میژوویی - شارستانییه

م. ی. سازگار عثمان یحیی

پ. د. أحمد میرزا میرزا

زانکوی سه لاهه ددین / کۆلیژی ئاداب - بهشی میژوو

sazgar.yahya@su.edu.krd

argushy.@gmail.com

پوخته :

ئەم توێژینەوێ مێژووییە لەژێر ناویشانی (پشکداریی کورد لە ژيانى زانستى) لەبەر لە سەردهمی دەوڵەتى مەمالیکى بوجى (٧٨٤-٩٢٢ک/١٣٨٢-١٥١٦ز)یە. کورد بە یەکیک لە نەتەوێ موسلمانەکان دادەنرێت لە دەرەوێ زیدی خۆیان زیاتر لە باکووری ولاتی شام بە گشتی و لەبەر بە تاییەتى پۆلى کارایان هەبوو. ئەم شارە مەلەندى چربوونەوێ رێژەیهکی بەرچاو مالبات و خانەوادی رەسەنى کوردی بوو، پێگەیهکی چەسپاویان هەبوو، لە سەردهمی مەمالیک کورد بەشدارییهکی کارای هەبوو لە بەرهوپیشتبردنی ژيانى زانستى و هزریی شارەکه و خزمەتى بەرچاویان پیشکەش بە کۆمەلگای حەلەبى کرد. ناوبانگیان بە جیهانى ئیسلامى بلأوبوو و سەرکەوتوو بوون لە پەرەردەکردنی نەوێیهکی دەوڵەمەند بە زانست لە شارەکه و جیهانى ئیسلامى. ئەم شارە پردی پەرینەوێ زانیانى کورد بوو بۆ ناوچهکانى دیکەى ولاتی شام و تەنانەت بۆ میسریش.

وشە کللییهکان: کوردانى حەلەب، ژيانى زانستى، زانیانى کورد، کۆمەلگای حەلەبى

پشکداریی کورد له ژيانی زانستیی حه‌له‌ب له سه‌رده‌می مه‌مالیکی بورجی
(۷۸۴-۹۲۲/ک-۱۳۸۲-۱۵۱۶ز)

تویژینه‌وه‌یه‌کی میژوویی - شارستانییه

پیشه‌کی:

حه‌له‌ب پیشکه‌وتتییکی شارستانی گرنه‌گ و خیرای له سه‌رده‌می مه‌مالیکی بورجی به‌خوبینی، دیارترین خاسیه‌ت له میژوویی سیاسی مه‌مالیک بریتی‌بوو له راکیشانی زانایان و پالپشتیکردنیان بۆ ئه‌وه‌ی ده‌وله‌ته‌که‌یان سیمایه‌کی ئایینی به‌خوبینی. هه‌ربۆیه‌ هه‌وله‌کانی ده‌وله‌ت بۆ گه‌شه‌پێدانی بزوتنه‌وه‌ی زانستی و پۆشنییری بریتی‌بوو له‌ پالپشتیکردن زانایان بۆ نووسین و بلا‌وکردنه‌وه‌ی زانست له‌بواره‌ جیاوازه‌کان. له‌و چوارچیوه‌یه‌شدا حه‌له‌ب جیا له‌ شاره‌کانی دیکه‌ی باکووری ولاتی شام بووه‌ یه‌ک له‌ زیندووترین و سه‌ره‌کیتترین مه‌لبه‌نده‌ زانستی و هه‌زییه‌کان، حه‌له‌ب ده‌وله‌مه‌ندبوو به‌ زانایان له‌ سه‌رتاسه‌ری جیهانی ئیسلامه‌ پوویان کرده‌ ئه‌م شاره‌ چ بۆ وه‌رگرته‌ی زانست یا بۆ گه‌یاندنی ئه‌و زانسته‌ی لایان بوو.

له‌ سۆنگه‌ی هاوسنووری و نه‌بوونی هیچ به‌ربه‌ستییکی سروشتی مرویی و به‌ریه‌ک که‌وته‌نی خاکه‌که‌ی له‌گه‌ڵ خاکی کوردان هه‌روه‌ها په‌خساندنی که‌ش و هه‌وای زانستیی گونجاو له‌لایه‌ن مه‌مالیکه‌کان وایکرد زانایانی کورد نیازی ئه‌و شاره‌یان هه‌بیت. له‌به‌ر گرنگی و تاییه‌تمه‌ندیی ئه‌م شاره‌، هه‌روه‌ها کۆمه‌لگای حه‌له‌بی کۆمه‌لگه‌یه‌کی زیندوو و چالاک و فره‌په‌گه‌ز بووه‌. زانایان له‌ سه‌رتاسه‌ری جیهانی ئیسلامی به‌هۆکاری جو‌راو‌جو‌ر پوویان له‌م شاره‌ ده‌کرد ئه‌مه‌ش جیاوازیی په‌گه‌ز و زمان و کلتووری به‌دوای خۆیدا هێنا، ئه‌م جیاوازییه‌ له‌ په‌گه‌زی خه‌لک و زانایانی حه‌له‌ب به‌ تاییه‌تی زانایانی کورد په‌نگیکی جوانیان به‌ بزوتنه‌وه‌ی زانستی

له شارهكه بهخشی، كه ههمیشه بهشیکی چالاک و زیندووی كومهلگهی
 حهلهبی بوونه توانیویانه گهشه و بهردهوامی بهو بزوتنهوه زانستی و
 هزرییه بدن و بهشدار بن بۆ بهروپیشبردنی. گرنگه ئهو بواره
 زانستییهانی كورد كه پۆلی ههبوو له پهرهسهندنه ژيانی زانستی ئهم
 شاره، له توێژینهوهیهك بخریتهپوو.

سهبارهت به توێژینهوهكه بهپێی ئاست و شیوازی بهشداریکردنی
 كورد له ژيانی زانستی شارهكه دابهشكراوه بۆ پیشهکی و دوو تهوهدهی
 سههرهکی لهگهڵ خستهپرووی چهند ئهجامیک و له كۆتایشدا لیستی
 سههرچاوهكان ریکخراوه لهگهڵ پاشکۆ. تهوهدهی یهكهم كه زانسته
 نهقلیهكان لهخۆدهگریت بۆ دوو تهوهدهباس دابهشكراوه، باسی یهكهم
 تایبهته به زانسته ئاینیهكان كه زانستهكانی قورئان و فهرمایشته و
 تیگهستن له ئاین و زانستی کلام و سۆفیگههیه لهخوگرتهوه، ریشهیهکی
 بهرچاو زانایانی كورد لهم بوارانه دهركهوتن و بههرهمهند و
 پنگهیشتهووبوون لهم زانستانه، به زانستهكهیان خزمهتی ئاینی ئیسلامیان
 كرد. ههر لهم تهوهدهیه له باسی دووهما باسی زانستهكانی زمان و
 وێژهمان كردووه، زانای بهناوبانگی كورد دهركهوتن خزمهتی بهرچاویان
 به زانستی زمان و ریزمان و ئهدهبی عهدهبی كرد. تهوهدهی دووهم
 تهرخانكراوه بۆ زانسته پراكتیکیهكان و هزرییهكان. لهم تهوهدهیه ئهو
 بوارانهی كه زانای كوردی تێدادهركهوت خراوتهپوو ههر له زانستی
 پزیشکی و كیمیا و ژمیریاری و زانستی خوێشوووسی و لهبهرگرتهوه
 لهگهڵ زانستی ژیریژی. ئهگههچی پشكداریی كورد لهم بوارانهی زانست
 تارادهیهك لاوازه بهلام لهگهڵ ئهوهشدا له ههندیک بوار زانای كورد
 دهركهوتن ناوبانگی نهك له شاری حهلهب بهلكو له ولاتی شام و تهناهته
 میسریش بلاووبوووه به تایبهتی له بواری زانستی پزیشکی.

ته وهره یی کهم: زانسته نه قلییه کان

یه کهم: زانسته ئاینیه کان

۱- زانسته کانی قورئان (علوم القرآن)

زانسته کانی قورئان به بایه خدارترین زانست داده نرین لای
موسلمانان، قورئان فهرموده یی خوایه، نیردراوه بۆ پیغه مبه ر (سلاوی
خوا ی لیبتت)، دهستووری موسلمانانه. سه رچاوه یی یه که می یاسا
ئاینیه کانی ئیسلامه، قورئانی پیرو ز له پیشه وه یی ئه و زانستانه بوو که
موسلمانه کان گرنگیان پیدابوو لئیان کولیووه، ئه مه ش ده کریت به دوو
به ش. (صبحی صالح، ۱۹۷۷، ص ۲۵۷؛ عاشور، ۱۹۸۶، ص ۲۶؛ بدری
فهد، ۱۹۸۸، ص ۵۲).

أ- زانستی قورئان خویندنه وه (علم القراءات)

له زانسته ههره گرنگه کانه، تاییه ته به خویندنه وه یی قورئان شیوه و
شیوازی دهر برینی پیته کان و وشه کانی ریکده خات، مه به ستیش لی ریک
خویندنه وه یی ته له شیوازی دهر برینی. وه ک زانراوه چه ند جو ره
خویندنه وه یی که هیه جیاوازی له شیوازی خویندنه وه و پیته کان
به دی ده کریت. (القیسی، د. ت، ص ۲، الزرکشی، ۱۹۵۷، ص ۱/۳۱۸؛ علی نجم
عیسی، ۱۹۹۹، ص ۱۳۰؛ عبدالقادر محمد، ۲۰۰۲، ص ۱۹۵)، ئه گه ر که سی ک
به م زانسته ئاشنا نه بوایه دهر کی به خویندنه وه جو را و جو ره کان نه کردبا،
به قورئان خوین هه ژمار نه ده کرا. (قادر محمد حسن، ۲۰۰۹، ص ۲۱۵).

حه له ب(۱) یه کی ک له مه لبه نده سه ره کییه کانی زانستی قورئان
خویندنه وه بوو له سه رده می مه مالیک، بۆیه قورئان خوینانی کورد
روویان له م شاره کرد چ بۆ ته واکردنی خویندنی زانسته ئاینیه کان به

تایبەتی زانستی قورئان خویندنه‌وه یا بۆ گەیاندنێ ئه‌و زانسته‌ی لایان بوو. قورئان خوین (الشیخ أحمد بن رمضان بن عبدالله الشهاب السليمانی) (٢) المعروف بالشهاب الحلبی ٨٠٨-٨٨٠/ک ١٤٠٥-١٤٧٥ز) خه‌لکی هه‌ریمی جه‌زیره‌ی فوراتیه‌یه، له‌ گوندیکی نزیک شاری ئامد له‌دایک ده‌بیست، له‌ به‌شیک له‌ شاره‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره‌ قورئان و زانستی قورئانی خویندنه‌وه و چه‌ند زانستیکی دیکه‌ ده‌خوینی، هه‌ر له‌ پیناوه‌رگرته‌ی زانست ڕووی کرده‌ شاره‌کانی حه‌له‌ب و ترابلس (٣) قاهیره، له‌ سه‌رده‌ستی پۆلیک زانایانی ئه‌م شارانه‌ زانسته‌ جیاوازه‌کان به‌ تایبەتی زانستی قورئان خویندنه‌وه وه‌رده‌گری، چه‌ندین قوتابی پینگه‌یاند یه‌کیک له‌وانه‌ زانای ناوداری حه‌له‌ب میر (یشبک الظاهري الحلبی م: ٨٨١/ک ١٤٧٦ز) بوو. (السخاوي، الضوء اللامع، ٢٠٠٣، ١/ص ٣٠٢-٣٠٣).

قورئانخوینانی کوردی حه‌له‌ب له‌ (قراءات السبع) (٤) سه‌رده‌سته‌ بوون، (الشیخ شهاب الدين السندي، أحمد بن يوسف بن حسين الحصكفي الحلبی الشافعي ٨١٥-٨٩٥ک-١٤١٢-١٤٩٨ز) له‌ حصن کیفا له‌دایکبووه، هه‌ر له‌م شوینه قورئانی پیروژ و کتیبی (الشاطبية)ی ئه‌زه‌رکردووه، ناسرابوو به‌ (ملاحجی). به‌رله‌وه‌ی کۆچ بکات بۆ حه‌له‌ب فه‌قیه‌یکی دیاری نیو کۆمه‌لگای کوردی بوو. یه‌کیک بووه‌ له‌و زانایانه‌ی بۆ خویندنی زانستی قورئان خویندنه‌وه ڕووی کردووه‌ته‌ حه‌له‌ب، لای پۆلیک زانای شاره‌که‌ ئه‌م زانسته‌ی وه‌رگرت و گه‌یشه‌ ئاستیکی به‌رز له‌ زانستی قورئان خویندنه‌وه له‌ جو‌ری (قراءات السبع)، شیکردنه‌وه‌ی کردووه‌ بۆ کتیبی (حرز الاماني ووجه التهاني)ی الشاطبي. (ابن الحنبلي الحلبی، ١٩٧٣، ١/١/ص ٢٠١؛ الصویرکی، ٢٠٠٥، ص ٦٩). هه‌روه‌ها (الشیخ شهاب الدين الكردي الباکزی (٥) م: ١٥٤١/ک ٩٤٨ز) یه‌کیک له‌و زانا به‌هره‌مه‌ندانیه‌ی حه‌له‌ب بوو که‌ شاره‌زا بوو له‌ زانستی خویندنه‌وه‌ی قورئان. (ابن الحنبلي الحلبی، ١٩٧٣، ١/١/ص ١٣٦-١٣٧؛ محمد راغب الطباخ، ١٩٨٩، ٥/ص ٤٨٦-٤٨٧).

ب- زانستی ږاڅه‌کردنی قورئان (علم التفسیر)

زانستیکه له زانسته ئاینییه‌کان، مه‌به‌ست لای لیکنانه‌وه و لیکولینه‌وه‌ی نایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆزه به‌پیی تواناکانی مروّف، هه‌روه‌ها به‌پیی ږیزمانی عه‌ره‌بی و بنه‌ماکانی (علم الکلام) و (الفقه)، و (الجدل) و چه‌ندین زانستی دیکه، به مه‌به‌ستی زانینی واتای زارواکه‌کانی قورئان و هه‌لینجانی یاسا ئاینییه‌کان به شیوه‌یه‌کی راست. (الزکشی، ۱۹۵۷، ۱/ص ۳۳۵؛ السیوطی، ۱۹۷۴، ۴/ص ۱۹۲-۱۹۴؛ حاجی خلیفه، د. ت ۱، ۱/ص ۴۲۷).

له‌شاری حه‌له‌ب زانای کورد شاره‌زا له بواری شیکردنه‌وه و ږاڅه‌کردنی قورئان هه‌لکه‌وتن و ږوولی کارایان بینی له کومه‌لگای حه‌له‌ب بو خزمه‌تکردنی ئەم زانسته. به‌ناوبانگترینیان ږاڅه‌کاری نیو بنه‌ماله‌ی ئه‌یوبی (الشیخ شمس‌الدین المجاهدی الایوبی الحلبي الصوفي ناسراو به "ابن‌الشماع" م: ۸۶۳ک/ ۱۴۵۸ز) شیکردنه‌وه و ږاڅه‌کردنی قورئانی پیرۆزی کردووه (ابن‌الحنبلي، ۱۹۷۳، ۱/۲/ص ۸۲-۸۷). هه‌روه‌ها فقیه‌ی کورد (ابراهیم بن أحمد بن یعقوب، برهان‌الدین الكردي القصيري (۶) الشافعي) ناسراو به فقیه (الیشبیکیه (۷)) له زانستی خویندنه‌وه‌ی قورئان و ږاڅه‌کردنی قورئان بالاده‌ست بووه، شوین په‌نجه‌ی دیاربوو له کومه‌لگای حه‌له‌بی له سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتداریه‌تی مه‌مالیکه جه‌رکسییه‌کان. (ابن‌الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۱/ص ۲۲-۲۶؛ الغزي، ۱۹۹۷، ۱/ص ۱۰۶-۱۰۷). به شیوه‌یه‌کی گشتی ږیژه‌ی کوردانی ږاڅه‌کاری قورئان له‌شاری حه‌له‌ب که‌متره به‌راورد به‌و زانایانه‌ی بالاده‌ست بوونه له زانستیه ئاینییه‌کانی وه‌ک زانستی قورئان خویندنه‌وه و فه‌رمووده و فقه و بواره‌کانی دیکه.

۲- زانستی فەرمووده (علم الحديث)

زانستی فەرموودەناسی بە یەکیک لە زانستە ئاینییە گرنەکان لەقەڵەمدەدری. دواى قورئانى پیرۆز، فەرمووده سەرچاوهی دووهمی شەریعەتە بۆ هەڵبژێرانى ئەحکامە شەریعیەکان. فەرمووده هەموو کردار و گوفتار و ڕەفتار و بڕیارەکانى پێغەمبەر (سلاوى خواى لەسەر بیت) دەگرێتەوه یا ئەوهى هاوهلانی ئەنجامیان داوه و پێغەمبەر (سلاوى خواى لیبیت) نەرەزایی لەبارەیهوه نیشاننەداوه، زانستی فەرمووده گرنگی دەدات بە لیکۆلینەوهى فەرموودهکان لە ڕووی ناوەرۆک (المتن) و پشگیریهکان و (اسناد) و ژيانى فەرموودەناسان. (السیوطي، د.ت، ۱/ص ۲۳-۲۶؛ صبحي الصالح، ۱۹۷۱، ص ۳؛ عبدالکریم زیدان و عبدالقادر داود، ۱۹۸۰، ص ۸-۹).

هەلەب پێگهی خۆی لەدەستەدا بۆ خویندنی زانستی فەرمووده پیش سەردهمی مه‌مالیک و تەنانهت لەسەردهمی مه‌مالیکیش زانا فەرموودەناسەکانی کورد ناوبانگیکی بەرزیان هەبوو لەم شارە. کورد (بنه‌ماله‌ی ئەیوبی) لە ماوه‌ی دەسەلاتی سیاسی لەم شارە گرنگی تایبەتی بە زانستی فەرمووده و فەرموودەناسان داوه، چەندین خانەى تایبەت بۆ خویندنی فەرمووده بنیاتنرا بوونە مه‌لبەندیکی گرنگ بۆ خویندنی فەرمووده. (ابن شداد، ۲۰۰۶، ۱/۱/ص ۲۳۳-۲۳۸)، ئەم گرنگیدانە بە درێژایی سەردهمی دەسەلاتداریه‌تى مه‌مالیکه‌کانیش لەم شارە بەرده‌وام بوو. لە ئەنجامی ئەو ئاستە بەرزە زانستییه‌ی هەلەب بە تایبەتی لە زانستی فەرمووده زۆر زانای کورد لەم شارە دەرکەوتن لە ڕیزی زانا فەرموودەناسە بە‌ناوبانگه‌کانی ئەم شارە و جیهانی ئیسلامی ئەژمارکراون. (قادر محمد حسن، ۲۰۰۹، ص ۲۲۳-۲۴۳).

ئەو تايبەتە بە سەردەمی مەمالیکی بۆرجی، لەنێو زانایانی هەکاری (الشیخ رسول بن أبي بكر بن الحسين بن عبدالله بن الزین الهکاري الكردي ٨٠٣-٨٥٣ک/١٤٠٠-١٤٤٩ز). لە ناوچەکەى خۆى زانسته ئاینیهکانى وەرگرت. بۆ گۆیگرتن لە فەرمووده پووی کردە حەلب و تیایدا نیشتهجی بوو دواتر پووی کردووته قاهیره. (السخاوي، التبر، ٢٠٣، ٢/ص ٢٠٠-٢٠١). لەو زانا کوردانەى لە کۆمەلگەى حەلبى پێگەیهکی دیاری هەبوو (الشیخ الفقيه علاءالدين الكردي الشرايى (٨) الشافعي م: ٩٠٥ک/١٤٩٩ز)، قوتابیانی زانستی فەرمووده ناسی لای دەگیرسانەو، لە سەرودت و سامانی خۆى بۆى خەرجەکردن، زانای کورد پیش ئەوێ کۆچی دواى بکات کتیبەکانى وهقف کرد لەلای بنەمالەیهکی بەناوبانگی حەلب. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/٢/ص ٩١٨ - ٩١٩)

لەنێو شارى حەلب فەرمووده ناسی بەناوبانگ (الشیخ شمس الدين محمد الرمادي (٩) الكردي الشافعي)، نیشتهجی حەلب بوو، یهکیک بوو لە بەناوبانگترین زانا فەرمووده ناسەکانى حەلب لە سەردەمی دەسەڵاتداریەتى مەمالیکە جەرکەسییهکان، چەندین قوتابی لە زانستی فەرمووده پێگەیان دوو و برۆانامەى لەم زانستەش بەخیشووه. (عمر الشماع، ١٩٦٣، و ٨)

هەرودها (الشیخ بدرالدين حسن بن علي بن يوسف الاربلي الاصل الحصكفي الحلبي الشافعي م: ٩٢٥ک/١٥١٩ز) ناسراو بە "البدر السیوفی" یهک لە موحه ديسه ناودارهکانى حەلب بوو گهوره و سهروکی زانایانی شافعی حەلب بوو، گرنگی تايبەتى بە فەرمووده دا چەندین فەرموودهى لە شام و مەککه نووسیوووه، ئەو فەرمودانەى دەخویندووه بە شیوازی ئەزبەرکردن بۆ زانا پایەبەرزەکان. زانای حەلبى (ابن الحنبلي ٩٠٨-٩٧١ک/١٥٠٢-١٥٦٣ز) لە هەندیک لە دەرسەکانى فەرمووده ئاماده دەبوو وهسفی کردووه. لەم دەرسانه چەندین زانستی تیایدا بەکاردهیئا، بە

دهنگه بهرز و خوښه‌که‌ی فەرمووده‌ی به‌زنجیره تاسه‌ره‌تاکه‌ی به‌گوښی ئاماده‌بوان ده‌چراند، هه‌روه‌ها ږيگه‌شی به‌قوتابییانی دابوو، ناوی بیهن که‌لای ئه‌و فەرمووده‌یان وه‌رگرتووه. ئه‌م زانا فەرمووده‌ناسه‌ کورده‌ ب‌روانامه‌شی به‌خشیوه‌ته‌ قوتابیانی زانستی فەرمووده. (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۱، ص ۳۶۵، ۵۰۶-۵۱۸).

هه‌روه‌ها (الشيخ محمد بن داود البازلي الكردي م: ۹۲۵ک/۱۵۱۹ز) یه‌کیکی دیکه‌ بوو له‌و زانا پایه‌به‌رزانه‌ی چه‌له‌ب به‌هره‌مهند و پيگه‌یشتووبوو له‌ زانستی فەرمووده و چه‌ندین قوتابیشی پيگه‌یانند. (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۲، ص ۹۶۱). له‌م بواره‌دا کتییی دانراویشی هه‌یه‌ له‌ژیر ناوینیشانی (غایة المرام في رجال البخاري الى السيد الانام) به‌رگیکی (مجلد) گه‌وره‌یه‌ (حاجي خليفة، ۱۹۴۱، ۲/ص ۱۱۹۴). هه‌روه‌ها (الحاشية على شرح جمع الجوامع للمحلي). (السخاوي، الضوء اللامع، ۲۰۰۳، ۷/ص ۲۴۰؛ ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۲، ص ۲۰۵؛ الغزي، ۱۹۹۷، ۱/ص ۴۶-۴۷).

۳- زانستی تیگه‌یشتن له‌ ئاین (فقه)

ئه‌م زانسته‌ له‌ ږیزی ئه‌و زانستانه‌یه‌ که‌ له‌ جیهانی ئیسلامی زۆرتترین گرنگی‌پیدراوه‌، زانستی فقه به‌ واتای تیگه‌یشتن له‌ قورئانی پیرۆز و هه‌لنجانی حوکمه‌ شه‌ریه‌ کردارییه‌کان دیت له‌ چوار سه‌رچاوه‌ گشتیه‌که‌ که‌ قورئان و فەرمووده و و کۆده‌نگی (اجماع) و پیتوانه‌ (قیاس)، و کارئاسانی بۆ فتوادان به‌پیی چوار مه‌زه‌به‌ سونیه‌که‌. (طاش کبری زاده، ۱۲۳۹، ۲/ص ۱۹۴؛ حاجي خليفة، د.ت، ۲/ص ۱۲۸۲؛ المعاضیدی، ۱۹۸۰، ص ۲۱۱). زانستی فقه گرنگی به‌ هه‌موو ئه‌و کارانه‌ی به‌ره‌و‌پرووی تاکه‌کان ده‌بیته‌وه‌ له‌سه‌رجه‌م بواره‌کانی ئاینی و ئابوووری و کۆمه‌لایه‌تی ده‌دات. (ابن خلدون، ۱۹۸۲، ۱/ص ۲۵۵؛ علي نجم عيسى، ۱۹۹۰، ص ۱۳۴)

حەلەب بە درێژایی میژوووە کۆنەکە ی مەلەبەندی کۆبونەووەی زانا و
 فەقیهان بوو. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/١، مقدمة المحقق/ص٣). لە
 نێویشیاندا زانایان و فەقیهانێ کورد پێشەیهکی میژوویی کۆنیان لەم
 شارە هەیه، تەنانەت ئەم شارە شوێنی لەدایکبوون و پێگەیشتنی چەندین
 زانای ناوداری کورد بوو. ئەوێ تاییبەتە بە سەردهمی مەمالیک لە
 حەلەب، زانای نیشتهجێی حەلەب (الشيخ بهاء الدين داود بن علي الكردي
 الحلبي الشافعي م: ٨٠٣/١٤٠٠ز) گەیشته ئاستیکی بەرز لەم زانستە. یەک لە
 زانا و فەقیهە بەناوبانگەکانی حەلەب بوو. (السخاوي، الضوء اللامع، ٢٠٠٣،
 ٣/ص٢١٤؛ محمد راغب الطباخ، ١٩٨٩، ٥/ص١٣٠). هەروەها زانای
 بەناوبانگی نێو کۆمەڵگای حەلەبی (يوسف بن حسين الكردي الشافعي
 م: ٨٠٤/١٤٠١ز)، لەدیمەشق نیشتهجێ بوو، دواتر هاتە حەلەب سالی
 (٧٦٤/١٣٦٣ز) لەم شارە بوو. پەڕەوی سونەتی پیغەمبەر (سلاوی
 خوای لیبیت) دەکرد، لەو زانایانە بوو هاوڕا نەبوو لەگەڵ کورد و نكۆلی
 دەکرد لەسەر هەندیک بابەتی بیروباوەڕ و داهینراوەکان. (السخاوي،
 الضوء اللامع، ٢٠٠٣، ١٠/ص٣١١؛ ابن الحنبلي ١٩٨٦، ٩/ص٧٤؛ قادر محمد
 حسن، ٢٠٠٩، ٢٥٠)

نەوێکانی بنەمالە ی شەهەری کوردی سەرەڕای لێهاتوویی و
 بالادەستییان لەلایەنی سەربازی، لەبوای فقهی ئیسلامیش ئاماژەیان بۆ
 کراوە یەک لەوانەش (میر شرف الدین موسی بن محمد بن شهري(١٠)
 الترمکمانی م: ٧٨٠/١٣٧٨ز) فەقیهێکی شافعی بەناوبانگ بوو، (ابن حجر،
 ١٩٦٩، ١/ص١٨٨؛ المقریزی، ١٩٩٧، ٥/ص٦١؛ ابن الحنبلي، ١٩٨٦، ٨/٤٦٤).
 دەگووترێ ((لەنێو خەلکی بە چاکی ناوبانگی دەرکردبوو، پایە بەرز و
 شکۆمەند و پێشەنگ بوو، ڕەسەن و نەجیب زادە بوو، خاوەن ڕەوشت و
 ڕێز و چاکە بوو، درێغی نەدەکرد لە بەخشینی ئەو زانستە ی هەیبوو،
 مەزەهەبی شافعی بوو، لە هەردوو بواری شمشیر و خامە بالادەست
 (بوو)). (ابن حبيب الحلبي، ٢٥٠)

لهنیو پرووداوه‌کانی سالی (۸۵۰ک/۱۴۶۶ز) ناوی زانا و فه‌قیه‌یکی پایه‌به‌رزی کورد به‌رچاوده‌که‌ویت (عبدالله بن عثمان الحیزانی(۱۱))، له ده‌وربه‌ری سالی (۸۰۴ک/۱۴۰۱ز) له شارۆچکه‌ی (حیزان) له‌دایک‌بووه، له سه‌رده‌ستی کومه‌لیک زانای جه‌زیره خویندوو‌یه‌تی پاشان چۆته‌ه‌له‌ب و قاهیره، ئینجا گه‌راوه‌ته‌وه‌ه‌له‌ب له گه‌ره‌کی (الصالحیه)ی ه‌له‌ب نیشته‌جی بووه، سه‌رقالی پی‌گه‌یاندنی قوتابیانی زانست بووه، جیگری سولتان (تغری برمش ۸۳۹-۸۵۰ک/۱۴۳۵-۱۴۶۶ز) کۆبوونه‌وه‌ی له‌گه‌ل ئه‌نجامدا، له‌نزیکه‌وه‌ ئاشنایه‌تی له‌گه‌ل په‌یدا کرد. زانای کورد دواتر ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ شارۆچکه‌کی خۆی، به‌لام جیگری ه‌له‌ب داوای لیده‌کات بگه‌رپه‌ته‌وه‌ه‌له‌ب له‌به‌ر ئه‌و ئاسته‌ به‌رزه زانستییه‌ی هه‌یبوو، وه‌سف کراوه‌ به‌وه‌ی، زانایه‌کی زۆر هۆشدار و زیره‌ک بوو، زۆر به‌ حورمه‌ت و ریزدار بوو، ساده‌ و ساکار و خاکی و خوڤه‌وشتیکی چاکی هه‌بوو. (سبط ابن العجمی، ۱۹۹۶، ۲/ص ۱۹۳)

فه‌قیهانی کوردی شاری حصن کيفا زیاتر له‌ه‌له‌ب گیرساونه‌ته‌وه‌ به‌راورد به‌ کوردانی ناوچه‌کانی دیکه، یه‌ک له‌و زانا کوردانه‌ی بۆ خویندنی زانستی فقه‌ پرووی کرده‌ه‌له‌ب، (الشخ محمد بن علی بن منصور أبو اللطف الحصفی ۸۱۹-۸۵۹ک/۱۴۱۶-۱۴۵۴ز) له‌و زانا کوردانه‌بوو بۆ خویندنی زانسته‌ ئاینیه‌کانی به‌ تایبه‌تی فقه‌ی ئیسلامی پرووی کرده‌ه‌له‌ب (السخاوی، الضوء اللامع، ۲۰۰۳، ۸/ص ۲۲۰-۲۲۱) بئه‌ماله‌کانی هۆزی سندی(۱۲) له‌ه‌له‌ب فه‌قیه‌ی به‌ناوبانگ و ناوداریان هه‌بوو له‌ کومه‌لگای ه‌له‌بی و شام له‌وانه‌ش (الفقیه أبو بکر بن اسماعیل بن یوسف السندی الحصفی الصوفی الشافعی) ناسراو به‌ "الشراپی" م: ۹۲۰ک/۱۵۱۴ز) برازای زانا و قازی پایه‌به‌رزی کورد له‌ه‌له‌ب (الشیخ شهاب الدین السندی الحصفی الحلبي الشافعی)ه. کۆچی کردوو ه‌ بۆ ه‌له‌ب، له‌ خزمه‌ت زانا کورده‌کانی ه‌له‌ب به‌ تایبه‌تی (الشیخ بدر السیوفی و الشیخ برهان الدین العمادی) و چه‌ندین زانای دیکه‌ی شاره‌که‌

خویندووویه تی، له فقیهه ریژداره ماقوله کان بوو. (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۱ ص ۳۶۵-۳۶۶؛ الغزي، ۱۹۹۷، ۱/۱ ص ۱۱۴؛ البغدادی، ۱۹۵۱، ۱/۱ ص ۲۳۸)

به ناوبانگترین شیخی حه له ب (محمد بن داود البازلي الكردي الحموي الشافعي ۸۴۵-۹۲۵ ک/۱۴۴۱-۱۵۱۹ ز) له گه ل ئه وهی و تاربیژ و موفتی و ماموستا بوو، له هه مان کاتدا فه قیه یکی چاکه کار بوو، ئه م زانا و فه قی کورده جیده ستی له نئو کومه لگه ی حه له بی دیار بووه و چه ندین زانا و سو فی و فه قی و موفتی و ماموستای به ناوبانگی له حه له ب پیگه یاند. (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۲/۱ ص ۷۵۷، ۷۴۸، ۶۲۵؛ ۲/۱، ۲۰۲-۲۰۵) له دانراوه کانی له م بواره کتیییکه له ژیر ناو نیشانی (حاشیه شرح جمع الجوامع للمحلي). (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۲/۱ ص ۲۰۵؛ حاجي خليفة، د.ت، ۱/۱ ص ۵۹۶)

هه روه ها موفتی کورد (جبريل بن أحمد بن اسماعيل، الشيخ أمين الدين ابو الوحي الكردي الحلبي الشافعي م: ۹۳۰ ک/۱۵۲۲ ز) یه کیکی دیکه بوو له فه قیه ه شافعیه ناوداره کانی حه له ب، گرنگی زوری ده دا بو پیگه یاندی قوتابییان له بواری فقهی ئیسلامی، پیگه یه کی چه سپاوی هه بوو له فقه و فتوا. (الشيخ امين الدين) که سیکی دیندار و خیرخواز و ساده و خاکی بوو. به رده وام خه ریکی فیژکردنی قوتابییان بوو له وانه کانی فقه و زمانی عه ره بی چه ندان وانه ی دیکه. (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۱ ص ۴۵۴ - ۴۵۸؛ ابن العماد الحنبلي، ۱۹۸۶، ۸/۱ ص ۱۷۲)

فه قیه ی به ناوبانگ (ابراهيم بن أحمد بن يعقوب، برهان الدين الكردي القصيري الشافعي م: ۹۳۳ ک/۱۵۲۶ ز) ناسرابوو به (فقیهه الیشبیکه چونکه ماموستا بوو له م قوتابخانه یه) و له قوتابخانه کانی

(الشرقية (١٣)) و (النارنجية (١٤)) به هوی نیشته جیبوونی له م شوینانه. سالی (٨٥٠/ک ١٤٤٦ز) له دهو روبه ری حهلب له گوندیگی سهر به ناوچهی (القصور) له دایکبووه، دواتر له گهله باوکی کوچ دهکن بو حهلب و تیایدا نیشته جی دهبن لای زانا ناودارهکانی ئه و شاره زانستی وهرگرت، دواي پیگه یشتنی زانستی، مکور بوو له سهر گه یاندنی زانست و زانیاری به قوتابییان و چه ندین قوتابی پیگه یاند له نیویشیان زانی کورد (زین الدین العمادی (١٥)). ههروهها (الشیخ شهاب الدین البدلیسی (١٦) الشافعی م: ٩٣٣/ک ١٥٢٦ز)، دانیشتووی حهلب بوو، یه کیک له ماموستا و فقیهه کوردهکان بوو له مزگهوتی (تغری بردی (١٧)) و مزگهوتی (منکلی بغا (١٨)) خهریکی وانهوتنه وه بوو، له گهله ئه وهی وهستان هه بوو له رهوانیژییه که ی به لام کومه لکی زور له خه لکی حهلب سودمه ندبوون له وانهکانی وه سف کرایه به ((کان فقیها اصولیا)). (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/١ ص ١٣٢-١٣٤).

له نیو کوردانی ناوچهی القصور (داود بن سلیمان القصیری الشافعی م: ٩٣٥/ک ١٥٢٨ز)، برای (الشیخ عبدو القصیری الكردي) بوو. دواي ئه وهی زانستی فقهی وهرگرت لای زاناکانی ناوچه که ی، دهستی کرد به پیگه یاندنی قوتابییان له زانستی فقه که زور لیها توو بوو له م بواره ((فقیه مکین بارع)). (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ٢/١ ص ٦١٣؛ الغزي، ١٩٩٧، ٢/٢ ص ١٤٢؛ ٣/٣٨).

یه کیک دیکه له زانا به ناوبانگهکانی ئه م شاره (ابراهیم بن عبدالرحمن بن محمد ناسراو به الشیخ الاسلام برهان الدین ابن زین الدین العمادی) له بنه ماله یه کی کوردی خه لکی ئامیدی بوو، له حهلب به (ابن العمادی) ناوبانگی دهر کردبوو، چونکه باوکی له زانا دیار و پایه به رزهکانی نیو

کۆمه‌لگه‌ی حه‌له‌بی بوو. (برهان الدین العمادی) سالی (٨٨٠/ک١٤٧٥ز) له حه‌له‌ب له‌دایکبووه، له‌لای زانا به‌ناوبانگه‌کانی ئه‌و شاره له‌نیویشیان زانیانی کورد وهک (الشیخ ابراهیم بن أحمد بن یعقوب، برهان الدین الكردي القصيري الشافعي الشبیکي و الشیخ بدرالدین السیوفی) زانسته ئاینیه‌کانی وهرگرت، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ماموستا بووه له‌ مزگه‌وتی (الاعظم والعصرونیة)، له‌ بوارى فیهی ئیسلامی زانستیکی باشی هه‌بوو هه‌تا ده‌یگوت ((من هیچ نازم ته‌نیا فقه نه‌ییت)). سالی (٩٥٤/ک١٥٤٧ز) له حه‌له‌ب کۆچی دوا‌یی کردووه. (ابن الحنبلی الحلبي، ١٩٧٣، ١/١، ص ٧٤-٨٣؛ الصویرکی، ٢٠٠٥، ص ١٠)

٤- زانستی کلام

زانستیکه به‌لگه‌هینانه‌وه ده‌گریته‌خۆ بۆ به‌رگریکردن له‌ بنه‌ماکانی باوه‌ر و به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی بیدعه‌کاران وه‌لاده‌ران له‌ رینگای راست سه‌باره‌ت به‌ بیروباوه‌ره‌ چه‌وته‌کان و لایان دابوو له‌ مه‌زه‌به‌ی پیشینه و ئه‌هلی سوننه، نه‌ینی ئه‌م بیروباوه‌ر ئیمانیه‌ بریتیوو له‌ یه‌کتاپه‌رستی. له‌لای (ابن خلدون) (علم کلام) بریتییه له‌ به‌رگریکردن له‌ بنه‌ما و به‌ها ئیمانییه‌کان دوا‌ی ئه‌وه‌ی که شه‌رع فه‌رزی کردووه به‌ته‌واوی له‌لایه‌نی به‌لگه‌ هینانه‌وه‌ی عه‌قلی ئینجا بیدعه‌ ده‌رده‌که‌وئ و گومان و ده‌راوکی سه‌باره‌ت به‌ باوه‌ر ئاشکرا ده‌ییت. (ابن خلدون، ١٩٨٨، ١/١، ص ٥٨٠)

زانستی (کلام) یه‌ک له‌ بواره‌کانی دیکه‌ی زانست بوو، کوردانی حه‌له‌ب له‌م زانسته‌ شاره‌زا و له‌م بواره‌ پینگه‌یشتوو بوونه، له‌ پیشه‌وه‌ی هه‌موویان له‌ سه‌رده‌می مه‌مالیک (الشیخ شمس الدین المجاهدی الایوبی الحلبي ناسراو به‌ ابن الشماع) له‌ زانستی (کلام) به‌هره‌مندبوو دانراویشی هه‌بووه له‌م ڕووه‌وه له‌وانه (شرح البرهانیه‌)ی برهان الدین محمد النفسی (م: ٥٣٧/ک١١٤٢ز). (ابن الحنبلی الحلبي، ١٩٧٣، ١/٢، ص ٨٣-٨٥)

الغزي، ١٩٩٠، ٣/ص ١٧٥). ههروهها (أحمد بن يوسف الحصكفي الحلبي الشافعي م: ٨٩٥/ك ١٤٨٩ز) ناسرابوو به (ملا حاجي)، له فقيهي ه ناسراوهكان. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/١، ص ٢٠١-٢٠٥). له زانستی (الكلام) بالادهست بوو و چهند دانراویشی ههبوو له وانه (شرح طالع الانوار) ی (البیضاوي م: ٦٩١/ك ١٢٩١ز) و (تحفة الفوائد شرح عقائد النسفي) ی (نجم الدين م: ٥٣٧/ك ١١٤٢ز). (حاجي خليفة، د.ت، ٢/ص ١٤٦؛ عمر رضا كحالة، ٢/ص ٢١٠)

٥- سۆفیگه‌ری

سۆفیگه‌ری سه‌رچاوه‌که‌ی بریتیی ه له خۆته‌رخانکردن بۆ خواپه‌رستی و دوورکه‌وتنه‌وه له هه‌موو کارێکی ناپه‌سه‌ند و نه‌شیاو پاککردنه‌وه‌ی دل و ده‌روون له هه‌موو ئه‌و کار و کرده‌وانه‌ی که خه‌لکی دیکه ئه‌نجامی ده‌ده‌ن، لیکۆلینه‌وه‌ی قورئان و فه‌رمووده به تاییه‌تی لایه‌نه پۆحیه‌که‌ی به شیوه‌یه‌کی قول بۆ به‌جیه‌یشتنی کاریگه‌ری له‌سه‌ر ده‌روونی مرۆفه‌كان. (ابن خلدون، ١٩٨٢، ١/٢٨١-٢٨٢، احسان الباكستاني، ١٩٨٦، ص ٢١) به‌پێی ئاماژه‌ی سه‌رچاوه و ژێده‌ره میژووبیه‌كان ده‌رده‌که‌ویت سۆفیگه‌ری له حه‌له‌ب له سه‌رده‌می مه‌مالیک کاریگه‌ر بوو به‌و بارودۆخه سه‌ربازی و ئابووری و کۆمه‌لایه‌تییه‌ی که ئه‌م شاره پیایدا تپه‌رده‌بوو، هه‌ر له مه‌ترسییه ده‌ره‌کییه‌کانی هێرشه زۆر و به‌رده‌وامه‌کانی خاچییه‌كان و مه‌غول و ئه‌رمه‌نه‌كان ئه‌و زیانه مرۆییانه‌ی ئه‌م شار توشی هات و بلأوبونه‌وه‌ی ترس و دل‌ه‌راوکی و به‌هۆی کاره‌ساته سروشتیه‌كان وه‌ک بوومه‌له‌رزه و لافاو و بلأوبونه‌وه‌ی نه‌خۆشی به تاییه‌تی په‌تای طاعون، هه‌روه‌ها ئه‌و کاره‌ساته مرۆیییه‌ی که‌لێ ده‌که‌وته‌وه کاریگه‌ری له‌سه‌ر ده‌روونی کۆمه‌لگه‌ی حه‌له‌بی جیه‌یشتن، بووه هۆکاریکی پالنه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی حه‌له‌بییه‌كان زیاتر پروو له سۆفیگه‌ری بکه‌ن. (بیب‌رس الدوادار، ١٩٩٨، ص ٣٤٩-٣٥٠؛ کمال بدور، ٢٠٠٢، ص ٩٩-١٠٠)

له‌نیۆ بزاقی سۆفیگه‌ری ئیسلامی له‌حه‌لب، ژماره‌یه‌ک سۆفی و پیاوچاک و زاهدی کورد له‌حه‌لب ده‌رکه‌وتن له‌پابه‌ران و پێشه‌نگانی ئه‌م بزاقه‌ ده‌هاتنه‌ ئه‌ژمارکردن، پۆلی کارایان گێرا له‌بلاوکرده‌وه‌ی هزری سۆفیگه‌ری و خواناسی (الشیخ شهاب الدین محمد بن أحمد الکردی الحلبي الشافعي م: ٨٨١/ک / ١٤٧٦ز) پێچکه‌ی سۆفیگه‌ری گرتبووه‌ به‌ر، له‌ کۆتایی ته‌مه‌نی پووی کردۆته‌ شاری (القدس) و له‌وێ کۆچی دوا‌ی کردووه‌. (العلیمی، ١٩٦٨، ٢/ص ١٩٧). (الشیخ شهاب الدین الکردی الشافعي الاحمدی)، برا‌زای (الشیخ عثمان الکردی م: ٨٩٨/ک / ١٤٩٢ز (١٩)) بوو ئه‌وه‌ی له‌باره‌یه‌وه‌ زانراوه‌ له‌حه‌لب نیشه‌جی بووه‌. له‌ قوتابخانه‌ی الشرقيه‌ داده‌نیشته‌، گرنگی به‌ بواری زانستی ده‌دا به‌ تایبه‌تی له‌ بواری ئه‌ده‌بی شیکردنه‌وه‌ی کتیی (بدیعیة ابن حجة م: ٨٧٣/ک / ١٤٦٨ز) کردووه‌. یه‌کیک بوو له‌ لایه‌نگرانی رێبازی سۆفیگه‌ری ئه‌حمه‌دی، سالی (٩١٧ یا ٩١٨/ک / ١٥١١ یا ١٥١٢ز) کۆچی دوا‌ی کرد، کاتی‌ک له‌ حوجره‌یه‌کی قوتابخانه‌ی الشرقيه‌ی له‌لب نیشه‌جیبوو، پۆژیک خه‌ریکی پاککردنه‌وه‌ی حوجره‌که‌ ده‌بیت شتی‌ک به‌رسه‌ری ده‌که‌وێت، نزیکه‌کانی ته‌نیا گوینیان له‌وتنی وشه‌ی (الله الله) ده‌بوو لێ، چه‌ند پۆژیک ژیا دواتر مرد. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/١/ص ١٨٠ - ١٨١؛ محمد راغب الطباخ، ١٩٨٩، ٥/ص ٣٥٣)

له‌به‌ناوبانگترین سۆفیه‌ هه‌لکه‌وتووه‌کانی نیۆ بنه‌ماله‌ی ئه‌یوبی له‌حه‌لب له‌ سه‌رده‌می مه‌مالیک (الشیخ شمس المجاهدی الایوبی محمد بن محمد بن علي الحموي الحلبي الشافعي الصوفي) ناسراو به‌ (ابن الشماع ٧٩١-٨٦٣/ک / ١٣٨٩-١٤٥٨ز)، یه‌ک له‌نه‌وه‌کانی بنه‌ماله‌ی ئه‌یوبی بوو، له‌ شاری حماه‌ له‌دایکبووه‌، بۆ وه‌رگرتنی زانست ده‌چیته‌ میسر، ئینجا ده‌گه‌ریته‌وه‌ له‌حه‌لب نیشه‌جی ده‌بی بۆ په‌روه‌رده‌کردنی موریده‌کانی و رێنۆینی‌کردنی ئه‌وانه‌ی پوویان تیده‌کرد. ئه‌وه‌ی جیی سه‌رنجه‌ (ابن الشماع) له‌گه‌ل خه‌ریکبوونی به‌ سۆفیاتی به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له‌

کاروباری پوژانه و ژيانی کومه لگه‌ی دانه‌براوه ناشکراترین نمونه له‌م باره‌یه‌وه کاتیک جیگری سولتان (ابن الشماع الشافعی)ی هه‌لبژارد وهک به‌پو‌به‌ری خانه‌ی لیدانی دراو، خه‌لک سه‌رزه‌نشتیان کرد له‌سه‌ر ئه‌م کاره‌ی به‌وه‌ی (ابن الشماع) سؤفیه چۆن ده‌کریت ده‌ست‌بخاته کاروباری دونیا، بۆیه وه‌لامیدانه‌وه و وتی: ((بذلت نفسي لاصلاح أحوال الناس)). (سبط ابن العجمي، ۱۹۹۶، ۲/ص ۲۸۲)

له دانراوه‌کانی له‌م بواره کتیبیکه بۆ زاراوه‌کانی سؤفیه‌گری له‌ژیر ناو‌نیشانی (منشأ الاغاط في اصطلاح الصوفية). هه‌روه‌ها بیر‌بو‌چونه‌کانی خۆی له به‌رگیک کۆکرده‌وه که دوور بوو له هه‌موو جو‌ره بیر‌وپایه‌ک دژ به‌ئاینی ئیسلام. (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۲/ص ۸۲-۸۸؛ محمد راغب الطباخ، ۱۹۸۹، ۵/ص ۲۶۰ - ۲۶۲) هه‌روه‌ها (ابن الشماع) له ریزی ئه‌و سؤفیه کوردانه بوو که چاوی له ده‌ستی که‌س نه‌بووه بۆ دابینکردنی بژیویی ژيانی و ره‌خنه‌ی ئاراسته‌ی ئه‌و سؤفیانه ده‌کرد که به‌ ناوی سؤفیاتی پشتیان به‌ خه‌لک ده‌به‌ست بۆ دابینکردنی پید‌اویستییه‌کانیان وهک له‌م ده‌قه شعره‌ی ده‌رده‌که‌ویت:

صرفت عن الكثرات وجه توجُّهي إلى وحدة الوجه الكريم الممجد

فَمَا خَابَ حُصُوفٌ إِلَى الْحَقِّ وَجْهَهُ وَقَدْ خَابَ مِنْ أَضْحَى مِنَ الْخَلْقِ يَجْتَدِي
(السخاوي، الضوء اللامع، ۲۰۰۳، ۹/ص ۱۴۲؛ محمد راغب الطباخ، ۱۹۸۹، ۵/ص ۲۶۰ - ۲۶۱).

له‌نیو سؤفیه کورده‌کانی خه‌لکی ئامه‌د (عبدالطیف الامدي الروشني الخرقه (۲۰)م: ۹۳۲ک/۱۲۵۶ز)، ئه‌وه‌ی له‌باره‌یه‌وه زانراوه یه‌ک له سؤفیه‌کانی هه‌له‌ب بوو، پوژانی هه‌ینی هه‌له‌ده‌ستا به‌ دروستکردنی زنجیره‌ی زیکر و ویرد له‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌ی هه‌له‌ب له (میحراپی الاصفر)

که ناسرابوو به (الحنابلة). (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ٢/١، ص ٨٤٥ - ٧٤٦ ؛ الغزي، ١٩٩٧، ١/ص ٢٥٦).

له نیو ئه و سۆفییە کوردانە ی حەلەب گرنگیدا بە کاری خێرخوازی بۆ کۆمەلگە ی حەلەبی (شرف الدین الحسکفی م: ٩٣٣/ک ١٥٢٦ز) ناسراو بە (ابن الشاطر)، له ماوه ی ژیا نی له حەلەب بەردهوام بووه له سەر به ندایه تی و خواپه رستی و کاری چاکه، په یوه ندی چاک و پتهوی له گه ل موریده کانی هه بوو به چاوی رێز و به ره که ت سه یریا ن ده کرد. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ٢/١، ص ٢٢٨-٢٣١؛ الغزي، ١، ١٩٩٧، ص ٣١٤)

هه روه ها (موسی بن حسن الكردي الالاني (٢١) الشافعي) شاره زابوو له زانستی په وانیژی (البلاغه). سه ره تا ی ژیا نی زانستی له شاری مه راغه بوو، دواتر ها ته حەلەب له ریزی زانا ناوداره کانی ئه م شاره بوو، ئه رکی وانه گوته وه ی وهرگرت له زاویه ی (الشیخ عبدالکریم الخافي (٢٢)) وه سفکرا بوو پیاویکی زاهد و ئارامگر و له خواترس بوو، ناوبانگی ده رکردبوو به (ملا موسی الاول الكردي الالاني)، له کۆتایی به هۆی توشبوونی به په تا ی طاعون، سالی (٩٣٠/ک ١٥٢٢ز) له شاری حەلەب کۆچی دوا یی کرد و له گو پستانی (اولاد الملوک) له ده ره وه ی (باب قنسرین) به خاک سپێردرا. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ٢/١، ص ٥٠٢ - ٥٠٤؛ الغزي، ١٩٩٧، ١/ص ٣٠٩)

هه روه ها (الشیخ موسی بن الحسين) ناسراو به (عوض بن مسافر بن الحسين محمود الكردي الالاني الرسولي الشافعي) زانستی لای ده سته یه ک وهرگرت، قوتابخانه یه کی له (العمادیة) بنیاتنا، بووه مامۆستا تیایدا. ئینجا پرووی کرده سۆفیا تی، گه شتی کرد بۆ هه مئا دواتر چووه حەلەب بۆ چاره سه ری نه خۆشییه ک که توشی ببوو. له قوتابخانه ی (الشرقیه) گیرسایه وه دواتر گه راوه بۆ هه مئا، دووباره گه رایه وه حەلەب شیخایه تی (الزینیه (٢٣)) ی وهرگرت، هه روه ها سه رقا لی په روه ده کردنی موریده کانی

بوو له دانیشن و کوبونه وهی له گه‌ل موریده‌کان ئاماده‌ده‌بوو. شیخ موسی به‌رده‌وام بووه له سهر خواپه‌رستی و به‌خشینی خواردن بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی پوویان تیده‌کرد چ پاشا بوونیه یا گه‌دا، ناوبانگی ده‌رکردبوو به پوو‌خو‌شی و قسه‌ی خو‌شی و زمانپاراوی و به‌کاره‌یتانی را‌قه‌ی قورئان و فهرمووده و وشه‌ سو‌فیه‌کان له ریزی شیخه به‌ناوبانگه‌کانی حه‌له‌ب بوو. سالی (۱۵۳۲/ک ۹۳۹ز) به‌ه‌وی توشبوونی به‌ په‌تای طاعون کۆچی دوایی کرد، له رپوره‌سمی‌کی گه‌وره له گورستانی (الصالحین) له‌سهر وه‌سیه‌تنامه‌ی خ‌وی به‌خاکسپ‌ردرا. (ابن الحنبلي الحلبی، ۱۹۷۳، ۲/۲، ص ۵۰۴-۵۰۵)

یه‌کیکی دیکه له سو‌فیه به‌ناوبانگه‌کان (الشیخ الصوفي زین العابدین بن حسین بن علي بن عبدالله ابن الجزري) له حه‌له‌ب له‌دایک‌بووه جیا له زمانی عه‌ره‌بی شاره‌زاییه‌کی باشی هه‌بوو له زمانه‌کانی دیکه‌ی وه‌ک فارسی و تورکی، سو‌فی بووه له‌سهر رپیازی ((قادري و سهروردي و رفاعي))، سالی (۱۴۹۹/ک ۹۰۵ز) (الخرقه‌ی په‌یره‌وانی رپیازی قادری پو‌شی سالی (۱۵۳۰/ک ۹۳۷ز) له شاری حه‌له‌ب کۆچی دوایی کرد. (ابن الحنبلي الحلبی، ۱۹۷۳، ۲/۱، ص ۶۴۶-۶۴۸؛ الغزي، ۱۹۹۷، ۲/۲، ص ۱۴۴-۱۴۵؛ محمد راغب الطباخ الحلبی، ۱۹۸۹، ۵/۵، ص ۴۵۱-۴۵۲)

له‌و سو‌فیه کوردانه‌ی بناغه‌ی سو‌فیگه‌ری له ناوچه‌ی (جبل الاقرع) (۲۴)) چه‌سپاند (الشیخ عبدو بن سليمان الكردي القصيري الشافعي الصوفي الخلوتي م: ۱۵۳۷/ک ۹۴۴ز)، له بنه‌په‌تدا خه‌لکی گوندی (خینو‌ی) سهر به‌ شاری (القصير) بوو، له‌گه‌ل ئاوه‌دانی جوانی گونده‌که‌ی جیه‌ه‌ن‌شت پووی کرده گوندی‌کی ویرانه له (جبل الاقرع)، ئاوه‌دانی کرده‌وه خانویه‌کی تیدا دروستکرد، دواتر خه‌لکانی دیکه‌یش پوویان کرده ئه‌م ناوچه‌یه و چه‌ندین خانوویان تیدا ئاواکرد (ابن الحنبلي الحلبی، ۱، ۱۹۷۳، ۲/۱، ص ۸۷۵)، بناغه‌ی سو‌فیگه‌ری له‌م ناوچه‌یه دانا، له‌و

کەسانە بوو بە رادەیهکی زۆر خواپەرستی دەکرد و لایەنگرانی (الخرقة)ی رەشیان دەپۆشی، ناوبراو چەندین موریدی هەبوو. بنەمالە (الشیخ عبدو) یەکەم بنەمالە (سۆفیگەری بوونە روویان کردۆتە ئەو ناوچەیە و ئاوەدانیان کردۆتەو، هەروەها (الشیخ عبدو) بۆتە گەورە و دەسلەتداری ئەو ناوچەیە و بناغە (سۆفیگەری لەم ناوچەیە دامەزراند. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/١/ص ٢٦٩ - ٢٧٠).

نابیت (رسول بن خضر الكردي البالكي (٢٥) الشافعي م: ٩٥٨/ک ١٥٥١ز) لەبیربکەین، کە نیشتهجیی حەلەب بوو، باوکی شیخیکی بەناوبانگ بوو خاوەنی زاویە و چەندین مورید بوو، بەلام خۆی زیاتر خواپەرستی دەکرد لە زاویە (الزینية) و (الشیخ عبدالکریم الخافي). (ابن الحنبلي الحلبي ١٩٧٣، ٢/١/ص ٦٢٦-٦٢٧). سۆفیە کوردەکان خاوەن پیگە (دیاربوونە لە کۆمەڵگە بەشیکیان لە چینی مامناوەند لە ئاستی ژانیان بوون و لەلایەن کۆمەڵگا پالپشتی دەکران، و نموونەیهکی جوانیان پیشکەشی کۆمەڵگە حەلەب کرد، چونکە سۆفیە کوردەکان ئەوانە نەبوون تەنیا لە مزگەوت و حوجرەکان پەرستشەکانیان ئەنجامبدەن و گۆشەگیر بن لە کۆمەڵگا دابیرین، بەلکو ئەوان رێچکە (سۆفیگەرییان گرتبوو و بەر و خزمەتی کۆمەڵگایان دەکرد لە هەموو بوارەکان و خەریکی کاروپیشە (پۆژانەیان بوون، توانیویانە نموونەیهکی باش پیشکەش بە کۆمەڵگە حەلەبی بکەن. لە هەمان کاتدا خواناس و سۆفیەکی ناوداریش بوون، سۆفیە کوردەکان بۆ بلاوکردنەوێ هزری سۆفیگەری روویان کردە ئەم بزاڤە نەک وەک ئەوانە (لە ترسان یا لە برسان روویان لە سۆفیگەری کردبێ لە مزگەوت و خانەقاکان نیشتهجی بن بۆ دابینکردنی پێداویستیەکانی ژانی پۆژانەیان.

دووهم: زانستی زمان و وێژه

١- زانستی زمانی عهره‌بی (النحو الصرف والبلاغة)

زمانی عهره‌بی زمانێ قورئانی پیرۆز و سوننه‌تی پیغه‌مبەر (سلأوی خوای لیبت). زمانی عهره‌بی ده‌فر و قالبی پروونه‌ره‌وه‌یه بۆ زانسته ئاینیه‌کان و تیگه‌یشتن له ئه‌حکامه شه‌رعیه‌کان، به‌م زمانه میژووی ئیسلامی نووسراوه‌ته‌وه سولتانه‌کانی مه‌ملوکی گرنگی تایبه‌تیان به زانستی زمانی عهره‌بی دا، له‌به‌ر به‌هیزی پهیوه‌ندی نیوان زانستی زمانی عهره‌بی و زانسته ئاینیه‌کان، ئه‌م زانسته یارمه‌تیده‌ر بوو بۆ تیگه‌یشتن له مانا و مه‌به‌سته‌کانی قورئانی پیرۆز و فه‌رمایشته‌کانی پیغه‌مبەر (سلأوی خوای لیبت)، هه‌روه‌ها باوه‌رھێتانی مه‌مالیکه‌کان به ئاینی ئیسلام و به‌رگریکردن لێ هۆکاری سه‌ره‌کی بوو بۆ گه‌یشتن به ده‌سه‌لات و به‌رده‌وامبوونیان. به‌دریژایی سه‌رده‌می ئیسلامی زانایه‌ک نه‌بووه له‌ بوا‌ری شه‌ریعه‌ت مه‌گه‌ر به‌هرمه‌ند نه‌بووبی له زانستی زمانی عهره‌بی، هه‌تا ئه‌و که‌سه‌ی زانا نه‌بوایه له زانستی زمانی عهره‌بی گومان له زانسته‌که‌ی ده‌کرا و بێهه‌شده‌بوو له زۆر پۆستی ئیداری و ئاینی. (منصور احمدی الصوفی، ٢٠١٠، ص ٢٠٤ - ٢٠٥)

له شاری حه‌له‌ب ژماره‌یه‌ک زانای کورد ده‌رکه‌وتن به‌هرمه‌ندبوون له زانستی زمان و رێزمانی عهره‌بی و سه‌ربه‌رزبوون به‌خزمه‌تکردنی زمانێ قورئان و میژووی ئیسلامی، له پێشه‌وه‌ی هه‌موویان (الشمس المجاهدی الایوبی الحلبي الصوفی ناسراوبه "ابن الشماع" م: ٨٦٣/١٤٥٨ز) له نه‌وه‌کانی بنه‌ماله‌ی ئه‌یوبی بوو له حه‌له‌ب، له‌لایه‌ن میژوونووسانه‌وه باسیکراوه له پاده‌به‌ده‌ر زیه‌ک و هۆشیار بووه، زانستی رێزمانی عهره‌بی لای زانایه‌کی به‌ناوبانگی کوردی حه‌له‌ب (الشیخ عثمان الكردي م: ٨٩٧/١٤٩١ز) وه‌رگرت، له‌م زانسته به‌هرمه‌ند و پێگه‌یشتوو بوو، بۆیه شیکردنه‌وه پاقه‌کردنی قورئانی پیرۆزی کردووه.

(السخاوي، الضوء اللامع، ۲۰۰۳، ۹/ص ۲۴۳؛ ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۲/ص ۸۲-۸۷). سولتانه کانی مهملوکی مکور بوون له سهر گرنگيدان به زانستی زمانی عهره بی، له دامه زراوه ئاینی و زانستییه کان وهکو بابته سهره کی ده خویندرا. زانایانی شاری حهله ب تییینی ئه وه یان کردبوو له لایه ن ده سه لاتدارانی مهملوکی گرنگیان پیده دریت بو بلاوکرده وهی زانستی زمانی عهره بی، بویه هه وله کانیا ن ده خسته گهر بو بلاوکرده وهی ئه م زانسته له پیی وانه کانیا نه وه یاخود له ریگی دانراوه کانیا ن. (عمر فروغ، ۱۹۸۹، ۶۱۳/۳؛ کمال بدور، ۲۰۰۲، ۳۰۱/ص). له نیو ئه و ماموستا کوردانه ی شاره زابوو له زانستی زمانی عهره بی له دامه زراوه زانستییه کان ئه و زانسته ی به قوتابییا ن ده گه یاند (علي بن محمد بن عبدالرحيم الحصکفي م: ۹۲۵/ک ۱۵۱۹ز) ده گوتریت: ((ماموستا(شیخ)ی قوتابییا ن بوو... له زانستی زمانی عهره بی سوارچاک بوو کهس نهیده توانی شان له شانی بدات له زانسته ئه ده بییه کانیش، پیشبرکی له گه ل نه ده کرا، بالاده ستبوو له زانستی کیش و سهروای شیعی)). (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۹۸۱/۲/۱). ئه م زانا کورده یه کیک بووه له و زانا پایه به رزانه ی چه ندین زانای حهله ب له ده رسه کانی سوودمه ندبوونه، له تاییه تمه نديه کانی ئه وه بوو هه میشه له هه ولی لیکولینه وه و گهران بووه به دوای زانست. (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۲/۱/ص ۹۷۹-۹۸۲؛ الغزي، ۱/ص ۲۶۵). (برهان الدين الكردي القصيري الشيبکيه م: ۹۳۳/ک ۱۵۲۶ز)، یه کیکي دیکه بوو له و زانایانه ی شاره زایی له زانسته ئیسلامیه کان ده گهریته وه بو ئه و لیها تووییه ی له زانستی زمانی عهره بی، پۆلیک له قوتابییا ن حهله بی له م زانستنه پیگه یاند. (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۱/ص ۲۲-۲۵؛ الغزي، ۱/۱۹۹۷، ۱۰۶-۱۰۷).

به شیکی گرنگ له زانستی زمانی عهره بی بریتیه له زانستی ریزمان (النحو). (القلقشندي، ۱۹۸۷، ۱/ص ۲۰۴). چه ند زانایه کی کورد له حهله ب له م زانسته ده رکه و تن، له پیشه وهی هه موویان له سه رده می مه مالیک (الشيخ

أبو بكر الكردي، يوسف بن يعقوب بن شرف بن حسام بن حجي الكردي الحلبي الشافعي (٨٠٠-٨٥٢/ك/١٣٩٨-١٤٤٨ز) دواى ئه وهى هاته حه له ب له گه په كى توركمانه كان نيشته جي بوو، شاره زه بوو له زانستى ريزمان (النحو) و قورئان، بهردوام بوو له سه ر قورئان خويندنه وه ههروه ها وانهى ده گوته وه له مزگه وتى گه ودهى حه له ب. (سبط ابن العجمي، ١٩٩٦، ٢/ص ٢١٦؛ السخاوي، الضوء اللامع، ٢٠٠٣، ١٠/ص ٣٣٧؛ محمد راغب الطباخ، ١٩٨٩، ٥/ص ٢٣٥). ههروه ها (الشيخ ابو اللطف الحصكفي م: ٨٥٩/ك/١٤٥٤ز) يه كيكي ديكه له و زانايانهى گرنگيده دا به زانستى (النحو) و دانراویشى ههيه له م بواره له ژير ناو نيشانى (شجرة في علم النحو). (السخاوي، الضوء اللامع، ٢٠٠٣، ٨/ص ٢٢٠ - ٢٢١؛ الزركلي، ٢٠٠٢، ٦/ص ٢٨٧ - ٢٨٨). (الشيخ بدر الدين السيوفي) له گه ل ئه وهى موحه ديسكي به ناوبانگ بوو، ليها توو بوو له زانستى (النحو) دانراوه كانى له م بواره (الحاشية على شرح الكافية المتوسطة). (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/١، ٥٠٦-٥١٠؛ ابن العماد الحنبلي، ١٩٨٦، ١٠/١٨٥-١٨٦). يه كيكي ديكه له زانا كورده كانى حه له ب به هر مه ندبووه له (النحو) (الشيخ عز الدين بن شرف البالكى) بوو، له پياوانى سه دهى (٩/ك/١١ز)، سالى (٨٩٤/ك/١٤٨٩ز) له قوتابخانهى (قجماسي (٢٦)) له شارى حه له ب كتيبى (الموشح في شرح الكافية)ى نووسيوته وه كه ئه مه (شرح الكافية في النحو)ى (ابن حاجب م: ٦٤٦/ك/١٢٤٨ز). (النعمي، ١٩٩٠، ١/ص ٤٣٤؛ زرار صديق توفيق، ٢٠١٠، ٢٨ص) دوا زاناي كورد له م بواره ئاماژهى بؤ كرابى (جبريل بن احمد بن اسماعيل الكردي م: ٩٣٠/ك/١٥٢٢ز) زور ليها توو بوو له (النحو)، له قوتابخانهيه كى حه له ب وانهى زانستى (النحو)ى ده گوته وه و دانراویشى له م بواره به ناوى (شرح الاجرومية) هه بووه. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/١، ٤٥٦-٤٥٨؛ الغزي، ١٩٩٠، ٢/ص ٦١).

به شينكى ديكهى زانستى زمانى عه ره بى برى تيبه له زانستى (الصرف) (التهانوي، ١٩٩٦، ١/٢٠-٢٣). ئه وهى ئاماژهى بؤ كراوه له م زانسته زاناي

به‌ناوبانگ (أبوبكر بن اسماعيل بن يوسف السندی الحصفی الشافعی الشرابی م: ٩٢٠/ك/١٥١٤ز) سهره‌پای شاره‌زایی و لیها‌تویی له زانستی (گه‌ردوونناسی) له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له زانستی (الصرف) زانا بوو له‌وکاته‌ی له قوتا‌بخانه‌ی (العصرونية)‌ی هه‌له‌ب بوو شروقه‌کردنیکی جوانی کردووه بو کتییی (القصاری)‌ی (ابن حجر العسقلانی م: ٨٥٢/ك/١٤٤٨ز) که تاییه‌ت به زانستی (الصرف)، سالی (٩١٠/ك/١٥٠٤ز) به‌ده‌ست‌نووسی خو‌ی ئه‌و کتییی نووسی. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/١، ص ٣٦٥-٣٦٦؛ البغدادی، ١٩٥١، ١/ص ٢٣٨). هه‌روه‌ها زانا و فه‌قیی به‌ناوبانگ (الشیخ بدرالدین الاربلي الحصفی الحلبي م: ٩٢٥/ك/١٥١٩ز) ناسراو به "ابن السیوفی" به‌هرمه‌ند بوو له زانستی الصرف، له دانراوه‌کانی له‌م بواره (شرح تصريف العزي في الصرف). (الغزي، ١/ص ١٧٨-١٧٩؛ ابن العماد الحنبلي، ١٩٨٦، ٨/ص ١٣٣ - ١٣٤).

٢- زانستی وێژه (الادب)

أ- هۆنراوه و په‌وانبیژی و په‌خشان (الشعر و البلاغة و النثر)

یه‌کیک له‌بواره‌کانی وێژه، هۆنراوه یا هه‌لبه‌ست بوو، شاعیران ئاوێنه‌ی کۆمه‌لگا بوون، هونه‌ردۆستانی کوردیش له‌نیو شاری هه‌له‌ب به‌شیکی دانه‌برای کۆمه‌لگا بوون بۆیه له بواره جیاوازه‌کان شعریان نووسیوه، ده‌سته‌یه‌ک شاعیری کورد ده‌رکه‌وتن ناوبانگیان له کۆمه‌لگای هه‌له‌بی بلاوببووه، له‌پیشه‌وه‌ی هه‌موویان له سه‌رده‌می مه‌مالیک و له ئه‌دیبه ناسراوه‌کانی کورد که بنه‌چه‌ی ده‌گه‌رپته‌وه بوو شاری هه‌له‌ب (محمد بن ناهض بن محمد بن حسن بن ابی الحسن الشمس الكردي الاصل الحلبي ٧٥٧-٨٤١/ك/١٣٥٦-١٤٣٧ز) له شاری هه‌له‌ب له‌دایکبووه و پیگه‌یشتوووه دواتر ده‌چینه شاری قاهره تیایدا ده‌مینیته‌وه گرنگی زۆری به‌بواری ئه‌ده‌ب ده‌دا هه‌تا ده‌گوتری ((هيوایه‌تی وێژه و په‌خشان بوو)). (المقریزی، ٢٠٠٢، ٣/ص ١٤٧؛ السخاوي، الضوء اللامع، ١٠/٦٧؛ محمد

راغب الطباخ الحلبي، ١٩٨٩، ٥/ص ٢٦٠-٢٦١؛ الصوريكي، ٢٠٠٥، ص ٦٣٦، له دانراوه‌كاني له بوارى په‌خشان (بستان الناظر وانس خاطر). (المقریزی، ٢٠٠٢، ٣/ص ٣٧٩: السخاوي، الضوء اللامع، ٢٠٠٣، ١٠/ص ٦٧؛ الزركلي، ٢٠٠٢، ٧/ص ١٢٢). شعره‌كاني ده‌چووه قالبی سؤفيگه‌ری و په‌ندوه‌رگرتن.

کم دولة بفنون الظلم قد فئیت وراح آثارهم في عكسهم ومحو

وَجَاءَ مِنْ بَعْدِهِمْ مَنْ يَفْرَحُونَ بِمَا وَقَالَ سُبْحَانَهُ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا (السخاوي، الضوء اللامع، ٢٠٠٣، ١٠/ص ٦٧؛ محمد الطباخ الحلبي، ١٩٨٩، ٥/ص ٢١٤ - ٢١٥)

(الشمس المجاهدی الايوبي ابن الشماع م: ٨٦٣/ک/١٤٥٨ز) له په‌خشان ده‌ستیکی بالای هه‌بوو، زیره‌کی و لیه‌اتوویه‌کی سه‌رسوړه‌ینه‌ری هه‌بوو. هونراوه‌كاني زیاتر ده‌چووه قالبی سؤفيگه‌ری، نمونه‌ی شعریکی که ده‌لئیت: (السخاوي، الضوء اللامع، ٢٠٠٣، ٩/ص ٤٤٢؛ محمد راغب الطباخ، ١٩٨٩، ٥/ص ٢٦١).

لو كنت أعلم أن وصلك ممكن بتلاف رُوحی او ذهاب وجودي

لمحوت سطرې من صحيفة عالمي وهجرت كوني في وصال لشهودي (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/٨٣).

(محمد بن عبدالرحيم بن محمد بن محمد الحصكفي (باوکی علی بن محمد الحصكفي پوړستی دادپه‌روه‌ری هه‌بوو له دادگای حه‌له‌بی)، دواى ئه‌وه‌ی پوړوده‌کاته شاری حه‌له‌ب له بوارى ئه‌ده‌بی شاره‌زایی ته‌واوی هه‌بوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی زانایه‌کی پیگه‌یشتوو بووه له زانسته‌كاني (النحو) هه‌روه‌ها له هونراوه و کیش و سه‌روای شیعر ده‌ستیکی بالای هه‌بووه. ئه‌گه‌رچی به دروستی نازانری که‌ی کوچی دواى کردووه به‌لام

واده‌رده‌که‌وێت له کۆتاییه‌کانی سه‌رده‌می مه‌مالیک بێت دواى خۆشى
 کۆره‌که‌ی پێگه‌یه‌کی دیاری له کۆمه‌لگه‌ی چه‌له‌ب هه‌بووه به تاییه‌تی له
 بواری شعر و په‌خشان بالاده‌ستبووه. هۆنراوه‌کانی له بواری سۆفیگه‌ری
 بووه نموونه‌ی شعرێکی (محمد بن عبدالرحیم الحسکفی) :

ألهی ان كنت أذنبت ذنبا عظیما أستحق به جهنم

وان قصرت عن فرض و نفل فعفوك يا الهی عنه یامولای أعظم
 (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/٢، ص ٢٣٢-٢٣٣).

(علي بن محمد بن عبدالرحيم بن محمد بن علي بن ابراهيم بن
 مسعود بن محمد الحسکفی م: ٩٢٥/ک/١٥١٩ز) له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی له نووسینی
 په‌خشان گه‌یشتبوووه ئاستیکی به‌رز، له هه‌مان کاتدا ناوبراو وهک باوکی
 لیهاتوو بووه له بواره جیاوازه‌کان شیعی گوتوووه، نموونه‌ی شعرێکی که
 له باره‌ی گرنگی زانستی (النحو) ده‌لێت:

إذا ما رمت تحقيقا لعلم فلذ بالمنطق العدل القويم

ولاتدخل اليه بغير نحو فان النحو مفاتيح العلوم (ابن الحنبلي
 الحلبي، ١٩٧٣، ٢/١، ص ٩٧٩ - ٩٨٢)

له‌نیۆ کۆرده قه‌یموورییه‌کانه (٢٧) چه‌له‌ب (عمر بن محمد بن علي
 بن محمود القیمري البیری الحلبي م: ٨٧١/ک/١٤٦٧ز) له چه‌له‌ب گیرسایه‌وه
 و زانستی وه‌رگرت، هۆنراوه‌ی نووسیوه، له به‌ره‌مه‌کانی (قصيدة فى علم
 لعروض). (السخاوي، الضوء اللامع، ٢٠٠٣، ٦/ص ١١٨؛ كحالة، د.ت.
 ٣٠٩، ص ٧). هه‌روه‌ها (ابراهيم بن عبدالکريم الكردي الحلبي م:
 ٨٤٠/ک/١٤٣٦ز) یه‌کیک بوو له‌و زانا کوردانه‌ی شاره‌زای هه‌بووه له

(البيان والمعاني). (ابن حجر، ١٩٦٩، ٤/ص ٥٣؛ السخاوي، الضوء
اللامع، ١/ص ٦٩؛ ابن العماد الحنبلي، ١٩٨٦، ٩/ص ٣٤٠).

پهوانبیزى یه کیکه له هونه ره ئه ده بییه کان، چه ند زانایه کی کورد له
حه له ب له م زانسته ناوبانگیانده رکرد، زانای به ناوبانگ (الشمس المجاهدي
الايوبي م: ١٤٥٨/٨٦٣ز) له پهوانبیزى لیهاتوو بوو، کاتیک هاته هه له ب
خه لک به خیرایی هاتنه دیداری بو وهرگرتنی ئه و زانسته. (ابن الحنبلي
الطبلي، ١٩٧٣، ١/٢/ص ٨٣-٨٥). ههروه ها (الشيخ موسى بن الحسن الالاني
م: ٩٣٠/٩٥٢٢ز) دهستیکی بالای هه بوو له زانستی پهوانبیزى بوئه وهی
خه لک له پهوانبیزیه که ی تیگه ن شیکردنه وهی قورئان و فه رمووده ی
به کارده هینا. (ابن الحنبلي الطبلي، ١٩٧٣، ١/٢/ص ٥٠٤-٥٠٥)

ب- مؤسیقا و دهنگ و گورانی (علم الموسيقى والغناء)

له شارى هه له ب، سروودیژ و ژهنیاری مؤسیقای کوردی لیهاتوو و
شارهزا ده رکه وتن، ناوبانگیان به شارى هه له ب بلاو ببوو وه، له پیشه وهی
سروودیژانی کورد له م شاره که باسیان کرابی (زين الدين عبدالرحمن
بن الخضر بن عبدالرحمن السنجاری م: ٧٧٤/١٣٧٢ز) له گه ل ئه وهی
ئه رکى (کاتب الدرج (٢٨)). (ابن حبيب الطبلي، و ٢٤٠؛ ابن تغر بردي،
د.ت، ١١/ص ١٢٤). له هه مان کاتدا ئه دیب و سروودیژیکى ناوداریش بوو له
کومه لگه ی هه له بی و خه لکیکی زور گوئی له سرووده کانی ده گرت،
میژوونوسی به ناوبانگی هه له بی (ابن حبيب) گوئیستی سروودیکی بووه
که ده لیت:

طال لیل البعد حتی اننا لانرى منه لقرب بلجا
اشهورا عبتم بتاریخ الهوى أو حججا
لست أدري

قرب الله اجتماعي بكم وانا ح الله عني الحجا
القلب من نحوكم كي نبتغي عني السجا

حمام الا اراك اراك الهوى سجوننا عدوت له مسكينا فلولا النوى
ماعرفت النواح ولولا السجاما الفت السجوننا. (ابن حبيب الحلبي، و. ٢٤٠).

ئوهى تاييه ته به ژهنيارى مؤسقاى كورد له حهلهب، (محمد الالاني
الفرضي ناسراو به البزرة م: ٩٤٩ك/١٥٤٣ز) دهگه پيته وه بۆ هۆزى
الالاني. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/٢، ص ٦٢٩). له به ناوبانگترين
مؤسقاى حهلهب بوو ناوبانگى به ولاتى شام و ميسر بلاوببووه وه،
شاره زايه كى ته واوى هه بوو له هونه ر و زانستى مؤسقا به تاييه تى له
ئاميرى سهنتور (الطنبور) ههروه ها گوراني وتن، هه تا سولتاني مهملوكى
الاشرف قانصوه الغورى (٩٠٦-٩٢٢ك/١٥٠١-١٥١٦)، داواى له جيگرى
حهلهب (خاير بك ٩١٠-٩٢٢ك/ ١٥٠٥-١٥١٧ز) كرد (محمد الالاني) بۆ
بنيريه قاهيره، ناوبراو له گه ل گرووپه هونه رييه كه ي چوونه ديدارى
سولتاني غورى، دهستى كرد به ژهنيى مؤسقا به جورىك كاريگه رى
كرده سه ر ههست و نهستى سولتان، پرسىارى ليدهكات چ ئاواتيك
دهخوازى؟ ئه ويش وه لاميدايه وه كه ئاواته خوازه بگه پيته وه. ئه مه بووه
هوى تورهبوونى سولتان بۆيه رهوانه ي حهلهبى كرده وه بى ئه وهى
پاداشتى بكات. (محمد الالاني) له كوتاييه كانى ته مه نى له كارى هونه رى
دووركه تۆته وه و پرووى كردۆته خواپه رستى خوى سه رقال كرده وه به
خويندنى قورئانى پيروژ تا كوتايى ته مه نيشى له سه رى به رده وامبووه.
(ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/٢، ص ٣٧٨ - ٣٧٩: محمد راغب الطباخ
الحلبي، ١٩٨٩، ٥/ص ٤٩٤)

تەۋەرەى دووھەم: زانستە پراكتىكىيەكان و ھزرىيەكان

۱- زانستى پزىشكى (علوم الطب)

بۋارى پزىشكى يەككە لە بۋارە گرنگەكان لە ژيانى گشتى، كەوتە نيو چۋارچىۋەى گرنگىپىدان لە ھەلەب لەلايەن كورد، لە سەردەمى دەسلەتدارىيەتى بنەمالەى ئەيۋبى بە تايىبەتى لەلايەن (صلاح الدين الايوبي) كاتىك سالى (۵۷۹ك/۱۱۸۳ز) چۋە ناوشارى ھەلەب بەياننامەيەكى بلاۋكردەۋە ئەرەكانى پزىشكانى لە شارەكە ديارىكرد كە بەردەوام بن لەسەر پىشكەشكردنى خزمەتگوزارىيە تەندروستى بۇ دانشتوانى ھەلەب و گرتنەخۆ و چارەسەركردنى نەخۆشەكان. (الاصبهاني، ۱۹۸۷، ۵/ص ۱۳۹؛ علي نجم عيسى، ۱۹۹۹، ص ۱۴۷)

شارى ھەلەب لە سەردەمى مەمالىك رېژەيەكى كەمى پزىشكى لەخۇگرت، ئەمەش راستەوخۆ پەيۋەست بوو بەو قۇناغەى كە ئەم شارە پيايدا گوزەرى دەكرد ناجىگىرىيە باردۆخى سىياسى و ھېرشە دەرەككەكان، بۆيە پزىشكەكان زياتر پوويان دەكردە شارە ئارامەكان بەھۆى گرنگيدانيان بە زانست و پىشكەكەيان دووركەوتنەۋە لە ململانى سىياسى و سەربازىيەكان. لە سەردەمى مەمالىك ناۋى دەستەيەك پزىشك لەشارى ھەلەب بەرچاۋدەكەويٹ ھەندىكيان لە ناۋچەكانى عىراق و ئىران و جەزىرەى فوراتى كۆچيان كوردبوو بۇ شارى ھەلەب، دووانيەن كورد بوون خەلكى ھەريمى جەزىرەى فوراتى بوون. (كمال بدور، ۲۰۰۲، ص ۲۹۷، ۳۱۱).

لەپىشەۋەى ھەموو پزىشكانى كورد لەشارى ھەلەب لە سەردەمى مەمالىك (ابراهيم بن عبدالله الشريف الخلاطي الحلبي) پىش سالى (۷۲۰ك/۱۳۲۰ز) لە شارى (خلاطى) ھەريمى جەزىرە لەدايكبۋە و لە ناۋچەكەى خۆى زانستى خويندوۋە، لايەنى كەسايەتى و دەرۋونى زۆر

بەھیزبوو، دواى ئەوھى كۆچى كرد بۇ شارى حەلەب لە گوندى (بابلى) سەر بە بانقوسا(۲۹) نىشتەجىدەبىت، بوو خاوەن پىگەيەكى بەرز لەنىو كۆمەلگای حەلەبى كاتىك چوو ميسر پىزى زۆرى لىگىرا لەلايەن خەلگى ئەو شارە. سولتانی مەملوكى (الظاهر برقوق ۷۸۴-۸۰۳/ك ۱۳۸۲-۱۳۹۹ز) سەردانى كردوو. وەكو پزىشكىكى پىسپۆر بە تايبەتى لە نەخۆشپىيەكانى ھەناو، چەندىن نەخۆشى لە شارەكانى حەلەب و دىمەشق چارەسەر كرد، دەرمانى گونجاوى بۇ نەخۆشپىيەكەيان ديارى دەكرد. بە پىاوئىكى چاك و لەخواترس وەسفكراو، لە پزىشكە بەناوبانگەكانى حەلەب بوو، ماوھىەك چۆتە دىمەشق، خەرىكى كارى پزىشكى بوو لەم شارە نەخۆشانى حەلەب پەيوەندىان پتوئەدەكرد و چارەسەريان بۇ نەخۆشەكانيان وەردەگرت، ھەروەھا ناوبراو پۆشنىبىرىيەكى تەندروستى بەرزى ھەبوو، لای وابوو ئەو خۆراكەى دەدرىتە ئازەلان دەبىت پاك بىت تاكو سوودمەندترى لە روى تەندرووستىيەو، (الشيخ ابراهيم) وەكو پزىشكىكى پىسپۆر لەسەر كارەكەى بەردەوام دەبى تاكو كۆچى دواى كرد سالى (۷۹۹/ك ۱۳۹۶ز). (ابن قاضي شەبە، ۱۹۷۷، ۳/ص ۶۲۵؛ ابن حجي، ۲۰۰۳، ۱/ص ۲۱۶؛ ابن حجر، ۱۹۶۹، ۱/ص ۵۳۱؛ محمد راجب الطباخ الحلبي، ۱۹۸۹، ۵/ص ۱۱۶؛ الصويركي، ۲۰۰۵، ۱۴- ۱۵)

كوردانى شارى ھەوليرى دانىشتوى حەلەب گرنگيان بە زانستى پزىشكى داو و پزىشكى بەناوبانگيان لەنىو ھەلكەوتوو (علاء الدين بن ولى الدين الاربلى الحلبي م: ۹۲۶/ك ۱۵۱۹ز)، نموونەى پزىشكىكى لىھاتووى نىو كۆمەلگەى حەلەبى بوو لە پىزى پزىشكە زىرەكەكان لە زانستى پزىشكى ئەژماركراو و پىگەيەكى تايبەتى ھەبوو لەلايەن دەسەلاتداران و خەلگى حەلەب، دەستپەرەنگىن و لىھاتوو بوو لە پىشكەشكردنى چارەسەرى پىويست بۇ ئەو نەخۆشانەى رويان تىدەكرد. بە ((طبيبا حاذقا، ذا يد مباركة، مقبولا عند الخواص والعوام قنوعا)) وەسفكراو. لە سەردەستى پزىشكىكى عەجەمى بە ناوى (أبو بكر شاه)

زانستی پزیشکی خویندوو. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ٢/١، ص ٩١٧-٩١٨؛ محمد راغب الطباخ الحلبي، ١٩٨٩، ٥/ص ٣٩٧-٣٩٨). شاری حه‌له‌ب که‌وته پیشبرکیتی له‌گه‌ل هه‌ریه‌ک له‌شاره‌کانی قاهیره و دیمه‌شق له‌سایه‌ی پزیشکانی کورد. (له‌باره‌ی ئه‌م پزیشکانه‌ بر‌وانه: الصفدي، ١٩٩٨، ٢/ص ١٨٨-١٨٩؛ ٣١٨/٥؛ ابن حجر، ١٩٧٢، ٢/ص ١١١، ٥٤/٦)

٢- زانستی کیمیا

زانستی کیمیاگه‌ری یه‌کێکه‌ له‌ بواره‌کانی دیکه‌ی زانست لای کوردانی حه‌له‌ب گرنگی‌پێدراوه و زانای به‌ناوبانگیان له‌نیۆ هه‌لکه‌وتوو (ابراهیم بن عبدالله الخلاطي اللزوردي م: ٧٩٩ک/١٣٩٦ز) سه‌رده‌سته‌ی زانایانی بواری کیمیاگه‌ری بووه، له‌ ولاتی فارس زانستی کیمیاگه‌ری خویند شاره‌زاییه‌کی ته‌واوی هه‌بوو له‌ به‌ردی گرانبه‌ها به‌ تاییه‌تی له‌ جۆری اللزورد (یاقوتی شین)، له‌ حه‌له‌ب سه‌رقالی دروستکردنی که‌لوپه‌ل بوو له‌ به‌ردی به‌نرخ و گرانبه‌ها، به‌هۆی خه‌ریکبوونی به‌م پیشه‌یه‌ سامانیکی زۆری به‌ده‌سته‌پێناوه، له‌ ژيانیکی شاهانه‌ ده‌ژیا. هه‌روه‌ها ده‌گوتری کاتیک کۆچی دوایی کرد کۆمه‌لیک که‌لوپه‌ل و ئامیزی تاییه‌ت به‌ زانستی کیمیا له‌دوا به‌جیما که‌س شاره‌زایی له‌باره‌وه‌ نه‌بوو له‌گه‌ل هه‌ندیک په‌رتووی په‌یوه‌ست به‌ زانستی فه‌لسه‌فه و گه‌ردوونناسی زانستی (قوم) و هه‌ندیک به‌ردی گرانبه‌ها له‌ بواری زانستی کیمیا. (ابن حجر، ١٩٧٢، ١/ص ٣٤؛ ابن حجر، ١٩٦٩، ١/ص ٥٣١؛ محمد راغب الطباخ الحلبي، ١٩٨٩، ٥/ص ١١٦)

٣- زانستی ژمیریاری (علم الحساب)

زانایانی موسلمان له‌ حه‌له‌ب گرنگیان به‌ زانستی ژمیریاری داوه، زانایانی کورد له‌م بواره‌ ده‌رکه‌ون، به‌م زانسته‌یان خزمه‌تی کۆمه‌لگه‌یان کرد. له‌پیشه‌وه‌ی هه‌موویان (الشيخ أبوبكر الكردي الشافعي م: ٨٥٢ک/١٤٤٨ز) شاره‌زا بوو له‌ زانستی دابه‌شکردنی میرات (فرائض) که

خۆپۆشنیبرکردن و گرنگیدان به کتیب و له بهرگرتنهوهی (نسخ) کتیبه زانستهکان. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/٢، ص ٥٠٢-٥٠٣؛ محمد راغب الطباح الحلبي، ١٩٨٩، ٥/ص ٤١٠). ههروهها (الشيخ أمين الدين أبو الوحي الكردي الحلبي الشافعي) له خۆشنووسی بالادهست بوو. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/١، ص ٤٥٤ - ٤٥٨؛ ابن العماد الحنبلي، ١٩٨٦، ٨/ص ١٧٢)

ه- زانستی ژیریژی

ئهوێ تایبته به زانستی ژیریژی زانای ناوداری ههلهب (علاء الدين ابو الحسن على بن محمد بن مسعود الحصكفي م: ٩٢٥/ك ١٥١٩ز)، دهستیکی بالای ههبووه له زانستی ژیریژی، ئهو زانستهی دهگه یاند به قوتابییهکانی. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ٢/١، ص ٩٧٩-٩٨١؛ ابن العماد الحنبلي، ١٩٨٦، ١٠/ص ١٨٩). ههروهها (الفقه ابراهيم بن احمد بن يعقوب الكردي القصيري م: ٩٣٣/ك ١٥٢٦ز) له زانا بهناوبانگهکانی سهردهمهکهی بووه سهرقالی زانستی ژیریژی بووه، ئهم زانستانهی گه یاندن زۆر فیرخوازی دانیشتووی ههلهب. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/١، ص ٢٢-٢٦)

ئەنجام

۱. كورد يەككە بوون لە سەرەكيترين پيگهاتهی نهتهوهیی و دانه‌پراوی کۆمه‌لگای حەله‌بی، ته‌نانه‌ت زیندووترین و چالاکترین نهته‌وه بوو لەم شارە.

۲. لە سەرده‌می مه‌مالیک به‌شیکی خودان پیگه‌ی ئەو کۆمه‌لگایه‌ بوون، پیگه‌یه‌کی به‌رز و چه‌سپاویان هه‌بوو به‌ جوړیک سەرکردایه‌تی کۆمه‌لایه‌تی و رۆشنیری کۆمه‌لگای حەله‌بیان کردبوو.

۳. زانسته‌ ئاینیه‌کان گرنگی تاییه‌تی پیدرابوو لای کوردان بۆیه‌ چه‌ندین زانای ناوداری کورد ده‌رکه‌وتن له‌سەر ئاسی شاره‌که‌ و ولاتی شام و ته‌نانه‌ت جیهانی ئیسلامیش ناوبانگیان رۆیشتبوو، سەرده‌سته‌ی زانیان بوون.

۴. زانیانی کورد به‌رده‌وامی و ره‌نگیکی جوانیان به‌ بزوتنه‌وه‌ی زانستی له‌ شاره‌که‌به‌خشی، ئاویتیه‌ی ئەو که‌ش و هه‌وا زانستیه‌بوون ته‌نانه‌ت بوونه‌ به‌شیکی چالاک و زیندووی کۆمه‌لگه‌ی حەله‌بی، ئەوان شوینی زانا حەله‌بییه‌کانیان گرته‌وه‌ که‌ به‌هۆکاری جیاواز لەم شاره‌ بوونیان نه‌ما، سەرکه‌وتوو بوون له‌ په‌روه‌رده‌کردنی نه‌وه‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ند به‌ زانست و به‌ناوبانگ له‌ شاره‌که‌ و جیهانی ئیسلامی. هه‌روه‌ها بل‌اوبونه‌وه‌ی ناوبانگی ئەو ناودار و پایه‌به‌زانه‌ی کورد له‌ شاره‌که‌ به‌ جیهانی ئیسلامی هه‌ر ئەمه‌ش هۆکاریکی دیکه‌ بوو بۆ راکیشانی رێژه‌یه‌کی زیاتری کورد بۆ حەله‌ب و هه‌لکشانی پیگه‌ی شارستانیان.

۵. کوردانی حەله‌ب له‌ سەرده‌می مه‌ملوکی شانازییان به‌ کوردبوونی خۆیان کردووه‌ نازناوی نهته‌وه‌یی یا هۆز یا بنه‌ماله‌ی خۆیان له‌ده‌سته‌داوه‌ له‌پال ئەوه‌شدا شانازیشیان به‌ حەله‌بی بوونیان

کردووه، له پال نازناوی نه ته وهیيان، حهله بی نازناوی دووهمیان بووه
ناسنامه و په سه نایه تی خویان پاراستووه.

په راویزه کان:

(۱) حهله ب: میژوونوسی هاوسه رده می مه مالیک (ابن فضل الله العمري)
به شیوه یه کی وورد سنوری حهله بی له سه رده می مه مالیک دیار کردووه،
سنوره که ی له باشووره وه (معره النعمان) له ویوه هیلیکی راست دپوات بو
سنوری پوژه لات، هه تا گوندی (قبه الملاعب) له سه ر پووباری جلاب، دوا ی بو
بالس له سه ر پووباری فورات که حهله ب جیا ده کاته وه له هه ری می جزیره ی
فوراتی، سنوره که ی له باکوور ولاتی سه لجوقی پوم (ئاسیای بچوک) هه تا پاش
به سنی و ولاتی ئهرمه ن، له باکووری پوژئاوا بو ولاتی ئهرمه ن، هه تا دوا ی
پووباری جیحان (جاهان)، سنوره که ی له روژئاوا وه دهریای شام یا (دهریای
ناوه راست) (العمري، ۱۹۸۸، ص ۲۳۲؛ ابن الشحنة، ۱۹۴۸، ص ۱۰).

(۲) السليمانية-سليقانی: هوزیکی گه وره ی کوردبوو پیکهاتبوو له چه ندین
تیره و لق، هه ر له سه رده می جه لائیری وه له شار ی میافارقین و دهو ربه ری و
چه ندین شار وئاوه دانی تر ده سترؤیشتووبوون، چه ندین میر و ناوداریان تیا دا
هه لکه وتوه. (ابن حجر، ۱۹۶۹، ۱/ص ۳۳۱؛ زرار صدیق، ۲۰۱۰، ص ۱۵۹ - ۱۶۱).

(۳) ترابلس: له شاره که ناریه به ناوبانگه کانی ولاتی شامه، ده که ویته نیوان
لازقیه و عه ککا. (ياقوت الحموی، د.ت، ۱/ص ۲۱۶).

(۴) القراءات السبع: ئەم شیوازه ی خویندنه وه ی قورئان کوکرایه وه له نیو
کومه لیک شیوازی جوړبه جوړی به ربلاوی خویندنه وه ی قورئان له لایه ن (أحمد

بن موسی بن العباس بن مجاهد) که له سه رده می ئه ودا باو بووه. بیروانه: ابن مجاهد، ۱۹۸۰، ص ۴۵؛ طه عبدالمقصود، ۲۰۰۴، ۱/ص ۵۶-۶۷).

(۵) باکز یا باکرا گوندیکه له ناوچه ی (القصیر)ی گریدراوی حه له ب. (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۱ ص ۱۳۶).

(۶) القصیری: له ناوچه ی جبل السمعانه، ۲۷۰کم له (حلب) دووره و به ریگایه گی خۆل به (حلب) به ستراره ته وه. (التقسيمات الاداريه، ص ۳۱۵، وه رگراوه له: ابن الحنبلي الحلبي، ۱/۱۹۷۳، ۱/ص ۲۶۹).

(۷) الیشبکیه: قوتابخانه یه که له سه رووی بازار ی النشابین، جیگری سولتان له (حلب) ئه میر یشبک الیوسفی المؤیدی به هوی ئه وه ی هه ر له و ناوچه یه بو و له م ناوچه یه ش نیژرا دوا ی کوشتنی سالی (۸۲۴/ک ۱۴۲۱ز)، ئه و بازار ی بۆ کرده وه قف که ناوبرا و بنیاتی نابوو سالی (۸۲۰/ک ۱۴۱۷ز). (ابن الشحنة، ۱۹۴۸، ص ۲۳۴؛ الغزي، ۲، ۱۹۹۸/ص ۶۳؛ محمد أسعد طلس، ۱۹۵۶، ص ۲۲۰).

(۸) الشرابي _ الشرايیه: ناوچه یه که له (قصیر الاکراد) ی گریدراوی حه له ب. (السخاوي، الضوء اللامع، ۶، ۲۰۰۳/ص ۲۶).

(۹) الرمادي: له گونده کانی عفرینه ۱۸کم لئی دوره و ۶۸کم له حه له ب دووره، التقسيمات الاداريه، ص ۳۴۸ وه رگراوه له (ابن الحنبلي، ۱۹۷۳، ۲/۱ ص ۶۱۳).

(۱۰) شهرى: له بنه ماله ی یا هۆزه کانی کوردیه کانی ناوچه ی جه زیره نه خاوه نی قه لای (اران) بونه له دیار بکر. ابن ناظر الجيش ، ۱۹۸۷، ص ۷۹. به دوور نازانریت ئه ندامانی ئه و هۆزه ش وه کو هۆزه کانی دیکه ئاواره ی ولاتی شام بووبن له حه له ب گیرسانه وه، له م شاره خاوه نی پیگه ی سیاسى و ئیداری گرنه بوونه. قادر محمد حسن، ۲۰۰۹، ص ۹۵. ابن تغر بردی له سه ر زاری که سانی دیکه وه ده لیت ((بنو شهرى معروفون: منهم جماعة إلى الآن في قيد الحياة ويلي بعضهم أعمال البلاد الحلبية في زماننا هذا)). د.ت، ۱۱/ص ۱۹۵. پنده چیت هه مان

هۆزى (شه هوپلى) بى كەلەسەردەمى عوسمانى پاشگرى (لى) بۆ زىادكراوه.
(زرار صدیق توفیق، ۲۰۱۰، ل ۱۶۸. أحمد عثمان وآخرون، ۲۰۰۱، ص ۵۳-۵۴).

(۱۱) الحيزاني: شاروچكەيەكە لە نزيك ئەسەرد (سیرت)، يەك لە شارەكانى
دياربكرە، هۆزى حار بوختى كوردى تيدا نيشتەجیتە. (ياقوت الحموى، د.ت،
۲/ص ۳۳۱: حكيم أحمد خوشناو، ۲۰۰۹، ص ۱۵۷)، مەلبەندى ميرنشینىكى كوردى
بوو لەسەرەتاكانى سەدەى (ك/۸/۱۴ ز). (زرار صدیق توفیق، ۲۰۰۱، ل ۱۵۹).

(۱۲) السندي: يەك لە هۆزە كوردیە گەورەكانى كوردستانە، ((بە ژمارە لە
هەموو هۆزە كوردیەكان زۆردترن))، لەنیو كوردەكان نزيكەى سى هەزار
شەركەريان هەبوو دەسەلاتيان بەسەر ناوچە شاخاویەكانى نیوان باشوورى
جەزیرەى بۆتان و پۆژەلاتى پروبارى دیجلە هەبوو، ئەو ناوچانە ئەمرۆ بە
قەزای زاخۆ دەناسرێن. العمرى، ۲۰۰۰، ۳، ص ۲۷۲؛ زرار صدیق توفیق، ۲۰۱۰، ل ۱۶۱-۱۶۲.

(۱۳) قوتابخانەى الشرقیة: دەكەوێتە سوێقیە حاتم، سالى ۵۱۷هـ/ ۱۲۴۲ز
لەلایەن (الامام شرف الدين أبو طالب عبدالرحمن بن ناسراو به ابن العجمي)
بنیات نرا، وه قفیکى چاکى بۆ دابین کرا. (ابن الشحنة، ۱۹۴۸، ص ۱۱۲؛ محمد أسعد
طلس، ۱۹۵۶، ص ۹۰).

(۱۴) مزگەوتى النارجیة: دەكەوێتە سوێقیە علی، لەحەلب لەلایەن (الشريف
أبو المنصور سعيد بن عبدالله بن محاسن بن صالح) ئاواکرا. (الغزي
۱۹۹۸، ۲/ص ۱۸۹. محمد أسعد طلس، ۱۹۵۶، ص ۲۰۷).

(۱۵) زين الدين العمادي: (الشيخ عبدالرحمن بن محمد ناسراو به الشيخ زين
الدين العمادي الشافعي م: ۸۹۷هـ/ ۱۴۹۱ز)، لەنیو ئەو زانا كوردانەبوو دامەزرا
هەردوو ئەركى وانه گوتنەوه و پینداچوونەوه (التدريس والاعادة) ی لە قوتابخانەى
(العصرونية) وەرگرت، لەوکاتەى لەم قوتابخانەى نیشتهجى بوو ئەركى
پینداچوونەوهى وەرگرت، بەلام وانه گوتنەوهى وەك مامۆستا لەم قوتابخانەى
لەوکاتە بوو كە قازى شافعى بوو لە حەلب، لەو زانایانە بوو كە زانست و

کارکردنی بهیه که وه کو کرد بۆ وه. (ابن الحنبلي الطلي، ۱۹۷۳، ۱/۲ ص ص ۷۴۷-۷۴۸).

(۱۶) بدلیسی: ئەم ناوه دهگه رێته وه بۆ به دلیس، شاریکه له ههریمی ئهرمینیا نزیک شاری خلات، کورد له م ناوچهیه سهنگی تایبهتی خۆی ههیه. (بروانه: القلقشندی، ۱۹۸۷، ۷ ص ۳۰۲-۳۰۳؛ بدلیسی، ۱۹۸۱، ۱/۶۳۴-۶۸۰؛ ئهولیا چه له بی، ۱۹۸۷، ۱/۱۱۸).

(۱۷) مزگهوتی تغری بردی: ئەم مزگهوته ناسرابوو به ناوی (تغری بردی) جیگری سولتان له حه له ب. له نزیک گهرهکی تورکمانهکان سالی (۷۹۶/ک/۱۳۹۳) بنیات نرا له لایهن (ابن طومان). (ابن الشحنة، ۱۹۴۸، ۷۳: محمد أسعد طلس، ۱۹۵۶، ۱/۱۵۳).

(۱۸) مزگهوتی منکلی بغا: به مزگهوتی رۆمیش ناسرابوو، جیگری سولتان له حه له ب (منکلی بغا الشمسی) سالی (۷۶۸/ک/۱۳۶۵) بنیاتی نا له نزیک ده رگای قنسرین، له باشتترین مزگهوتهکان بوو ئاواکرا به شیوازیکی تۆکمه. (سبط ابن العجمي، ۱۹۹۶، ۱/ ۲۴۱-۲۴۲؛ ابن الشحنة، ۱۹۴۸، ۷۳).

(۱۹) فخر عثمان کردی: (الشيخ فخرالدين عثمان بن السليمان بن خليل بن ابراهيم الجزري الحلبي الشافعي) ناسراو به "شيخ الاسلام" یا "شيخ فخر عثمان کردی" سالی (۸۲۹/ک/۱۴۲۵) له ئورمیه له دایک بووه، له بنه رهدا کوردیکی ره سه ن بوو ((وکان کردیا، لا جرکسیا))، پێش ئه وهی ته مه نی بگاته قوناغی پێگه یشتن چۆته ههریمی جهزیره ی فوراتی دواتر کۆچی کرد بۆ باکوری ولاتی شام له حه له ب گیرسایه وه، یه کیک له زانا پایه به رزه کوردهکانی نیشته جیی گهرهکی (المشاركة) ی حه له ب بوو، سالی (۸۷۹/ک/۱۴۷۴) بۆته موفتی حه له ب، و فتواکانی گرنگ و چه سپاو بوون، له م زانایانه بوو کردار و گوشتاری یهکی ده گرتوه پیاو چاک و ریش سپیهکی به شکو بوو، پابهندی رێبازی پیغه مبه ر (سلاوی خوی لیبیت) بوو و هیمه تی به رز بوو بۆ له ناو بردنی قه دهغه کراوهکان به تایبه تی (مه ی). وهک موفتی به ردهوام ده بیته تا کۆچی دوا یی کرد له حه له ب سالی (۸۹۷/ک/۱۴۹۱). (السخاوي، الضوء اللامع، ۲۰۰۳، ۵/۱۲۸-۱۲۸).

١٢٩؛ ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/٢ ص ٨٨٤، ٩٩٩، ٢/٢ ص ص ٥٧٦-٥٧٧؛ محمد راغب الطباخ، ١٩٨٩، ٥/١٩٨٩ ص ٣٢٢).

(٢٠) الخرقه: بهرگيكي دراوه وپينه كراوه، شينخي تهريقه ته ديبه خشيته موريده كاني كه متمانهي پتيان ههيه. (المقريزي، ٢٠٠٠، ٢/٢ ص ٤٠، هامش (٣)؛ كامل أسود، ٢٠١٤، ٢/٢ ص ١٥٥، پهراويزي ژماره (٤)).

(٢١) الالاني: ئالاني: ناويكي كونه له ميژووي كورد دا، مه مي ئالان پاله واني داستاني كوردي (مه مي ئالان)، (ئالاني) يهك له شاروچكه كاني كوردستانه، كه مه غوله كان له سه رتاي ده سه لاتيان دروستيان كرد بووه قه لا و ناحيه يهك سه ر به ويلايه تي درتنك (حلواني كون). ئالالاني تايفه يه كي كوردن له شاراي حه له ب، ئه نداماني سه ر به تايفه كورديه پولي بهرچاويان هه بووه. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/٢ ص ٥٠٤؛ زرار صديق توفيق، ٢٠١٠، ٢/٣٠ ل).

(٢٢) په ناگه وگوشه ي الشيخ عبدالكريم الخافي: ناسراو به گوشه ي الكريمي، ئه و گوشه يه ده كه ريته وه بو (الشيخ عبدالكريم الخافي الصوفي م: ٨٨٤ ك/١٤٧٩ ز)، شوييني ئه و گوشه يه ده كه ويته گه ره كي ده رگاي باب قنسرين له بهرامبه ر گه رماي الجوهرى، له كوندا مزگه وتيكي به ناوبانگ بوو به ناوي مزگه وتي المحصب له سه ر يهك له ده رگا كاني نوسراوه له سه رده مي صلاح الدين ئه يوبي كاري نو يكر د نه وه ي بو ئه نجام دراوه. (الغزي، ١٩٩٨، ٢/٢ ص ٩٧؛ محمد راغب الطباخ، ١٩٨٩، ٥/٣٠٣؛ محمد أسعد، ١٩٥٦، ٢/٩٢).

(٢٣) خانه قاي الزينيه: باله خانه يه كي فراوانه، ده كه ويته بهرامبه ر خانه قاي الناصريه له پورژه لاتي قوتا بخانه ي الهاشميه. (الغزي، ١٩٩٨، ٢/٢ ص ص ١١٤-١١٥).

(٢٤) جبل الاقرع: له چيا كاني ئه نطاكيه ي گري دراوي حه له به، كه وتوته باكوري پورژئاوي حه له ب، ناسراوه به الاقرع له بهر ئه وه ي هيچ گز وگيايه كي لئ نا رويت. ابن العديم، د.ت، ١/١ ص ٤٤١).

(٢٥)البالكى: گروپىكى به ژماره كهه دهريته پال زهرزاري و بهناوى گوندهكه يانه وه بالكان - بالهكان - دهناسرين)). العمري، ٣، ٢٠٠٠/ص ٢٦٧، كهواته هوزيكى بچوك يا تيرهيهكى هوزى زهرزاري بونه. زرار صديق توفيق، ٢٠١٠، ل ٣٨).

(٢٦)قوتابخانهى القجماسى: ئەم قوتابخانهيه له حهلب لهلايهن (قجماس الجركسي م: ٨٩٢ك/١٤٨٧ز) جيگرى شام(ديمهشق) بنيات نراوه. (النعمي، ١٩٩٠، ١/ص ٤٣٤).

(٢٧)القيمرى: ئەم ناوه دهگهرىته وه بۆ (قيمر) قهلايهكه له نزيك ئەسعد. قهيمورى :هوزيكى گهورهى كوردن لهكوتابيهكان سهردهمى ئەيوبيهكان ناوبانگيكى دياريان ههبوو ئاوارهى ولاتى شام و ميسر بوون چهندين كهله مير و كهسانى پله بهرزيان تيدا ههلهكهوتوه لهسهردهمى مهاليك . (زرار صديق توفيق، ٢٠١٠، ل ١٧٥ _ ١٨٢).

(٢٨)كاتب الدرج : ئەو پلهيه دههرا بهوكهسانهى لهبوارى نوسين بهتوانا بوون، ئەركهكهيان برىتى بوو له نوسىنى ئەوه بابتهانهى(كاتب السر و كاتب الدست)فهرمى پيدهكرد، دهناسران به كاتب الدرج چونكه نوسينيان لهسهر پارچه كاغهزى راست دهكرد ههنديك جار دهگهيشته بيست پارچه كاغهز. (القلقشندي، ١٩٨٧، ١/ص ١٧٢ _ ١٧٣؛ الظاهري، ١٩٤٨، ص ١٠٠).

(٢٩)بانقوسا: چيايهكى نيمچه بهرز لهدهورو بهرى شارى حهلب لهبهشى رۆژههلاتى، ناوچهيهكى ئاوهدانه بهدانىشتوان. (ياقوت الحموي، د.ت، ١/ص ١٣٣؛ الغزي، ١٩٩٨، ١٣٢/٣).

(٣٠) المنسوب: ئەم جوهره نوسينه بۆيهكه مجار لهلايهن (ابن مقله) بنچينه و پيوانهكانى بۆ دانراوه، ناوانانى ئەم جوهره نوسينه بهم ناوه دهگهرىته وه بۆ ئەوهى شيوه و ئەندازهيهكى ريكى ههبوو . محمد سالم بن شديد، (د.م.ت)، ص ٦ .

ليستی سه‌چاوه‌کان

یه‌که‌م: ده‌ست نو‌سه‌کان

ابن حبيب الحلبي، الحسن بن عمر بن الحسن الحلبي (ت: ۷۷۹هـ/ ۱۳۷۷م)

- درة الاسلاك في دولة الاتراك، مخطوطة محفوظة، مكتبة ايا صوفيا

http://www.alukah.net/manu/files/manuscript_4705/makhtot.pdf

عمر الشماع، زين العابدين أبو حفص عمر بن أحمد بن علي

بن محمود الشماع الحلبي (ت: ۹۳۶هـ/ ۱۵۲۹م)

- معجم الشيوخ تشنيف الاسماع بمشايع الفقير عمر الشماع، مج ۱، بلدية

الاسكندرية، ۱۹۶۳

<http://aljazi.org/rathath/Manuscript/thabtuashma3.pdf>

دووه‌م: سه‌چاوه په‌سه‌نه‌کان

بيبرس الدوادار، الامير ركن الدين بيبرس المنصوري

(ت: ۷۲۰هـ/ ۱۳۲۵م)

- زبدة الفكرة في تاريخ الهجرة، تحقيق: دونالد س. ريشاردز،

بيروت: ۱۹۹۸.

ابن تغري بردي، جمال الدين ابي المحاسن يوسف بن تغري بردي

الاتاكي (ت: ۸۷۴هـ/ ۱۴۶۹م).

- النجوم الزاهرة في ملوك مصر و القاهرة، وزارة الثقافة والارشاد

القومي، دار الكتب، (مصر: د. ت.)

حاجي خليفة، مصطفى بن عبدالله (ت: ۱۰۶۷هـ/ ۱۶۵۶م)

- كشف الظنون عن اسامي الكتب و الفنون، منشورات مكتبة المثنى،

(بغداد: د. ت.)

- ابن حجرالعسقلاني، شهاب الدين احمد بن علي (ت: ٨٥٢هـ/ ١٤٤٨م)
- انباء الغمر بأبناء العمر في التاريخ، تحقيق:حسن حبشي، لجنة احياء التراث الاسلامي، (القاهرة: ١٩٦٩).
- الدرر الكامنة في عيان المائة الثامنة، تحقيق: محمد عبدالمعيد، ط ٢، مجلس دائر المعارف العثمانية، (حيدرآباد: ١٩٧٢).
- ابن حجي، شهاب الدين ابي العباس أحمد بن حجي السعدي(ت: ٨١٦هـ/ ١٤١٣م)
- تاريخ ابن حجي، ضبط النص وعلق عليه أبو يحيى الكندري، دار المعرفة (بيروت: ٢٠٠٣)
- ابن الحنبلي، رضي الدين محمد بن ابراهيم بن يوسف الحنبلي(ت: ٩٧١/ ١٦٥٣م)
- در الحبيب في تاريخ أعيان حلب، تحقيق: محمود أحمد الفاخوري ويحيى زكريا عبارة، (دمشق: ١٩٧٣).
- ابن خلدون، ابو زيد عبدالرحمن بن محمد الاشبيلي(ت: ٨٠٨هـ/ ١٤٠٦م)
- المقدمة، دار الرائد العربي، (بيروت: ١٩٨٢)
- الزركشي، ابو عبدالله بدرالدين محمد بن عبدالله، (ت: ٧٩٤هـ/ ١٣٩١م)
- البرهان في علوم القرآن، تحقيق: محمد ابو الفضل ابراهيم، دار أحياء الكتب العربية، (القاهرة: ١٩٥٧)
- سبط ابن العجمي، أحمد بن إبراهيم بن محمد بن خليل، موفق الدين (ت: ٨٨٤هـ/ ١٤٧٩م)
- كنوز الذهب في تاريخ حلب، دار القلم، (حلب: ١٤١٧هـ/ ١٩٩٦م)
- السخاوي، شمس الدين ابوالخير محمد بن عبدالرحمن بن محمد (ت: ٩٠٢هـ/ ١٤٩٧م)

- التبر المسبوك في ذيل السلوك، تحقيق : لبينة ابراهيم مصطفى و
نجوى ابراهيم مصطفى، دار الكتب الوثائق القومية، (القاهرة : ٢٠٠٣) .
- الضوء اللامع لأهل القرن التاسع، دار مكتبة الحياة، (بيروت: ٢٠٠٣) .
- السيوطي، جلال الدين عبدالرحمن بن أبي بكر (ت: ٩١١هـ / ١٥٠٥م)
- تدريب الراوي في الشرح تقريب النووي، تحقيق: أبو قتيبة محمد
الفاريابي، دار طيبة، (الرياض: د.ت)
- ابن الشحنة، ابي الفضل محمد بن الشحنة، (ت: ٨٩٠هـ / ١٤٨٥م)
- الدر المنتخب في تاريخ مملكة حلب، تقديم: عبدالله محمد درويش، دار
الكتاب العربي، عالم التراث، (دمشق: ١٩٨٩) .
- أبن شداد، عز الدين محمد بن علي (ت: ٦٨٤هـ / ١٢٥٨م)
- الأعلام الخطيرة في ذكر أمراء الشام والجزيرة، تحقيق: يحيى زكريا، دار
احياء تراث العربي، (دمشق: ٢٠٠٦) .
- الصفدي، صلاح الدين خليل بن ابيك (ت: ٧٦٤هـ / ١٣٦٣م)
- أعيان العصر وأعوان النصر، تحقيق: علي ابو زيد وآخرون، دار
الفكر، (بيروت: ١٩٩٨) .
- الاصفهانى، عمادالدين بن محمد صفى الدين الكاتب (ت: ٥٩٧هـ
/ ١٢٠٠م)
- البرق الشامى، تحقيق: فالح حسين، مؤسسة عبدالحميد
شومان، (الاردن: ١٩٨٧)
- طاش كبرى زاده، عصام الدين أبو الخير أحمد بن
مصلح (ت: ٩٦٨هـ / ١٥٦٠م)
- مفتاح السعادة ومصباح السيادة في موضوعات العلوم، مطبعة دائرة
المعارف العثمانية بحيدر أباد (الدكن: ١٣٢٩)

- الظاهري:غرس الدين خليل بن شاهين(ت:٨٧٣هـ/١٤٦٨م)**
- زبدة كشف الممالك وبيان الطرق والمسالك،
تصحيح:بولس راويس،مطبعة الجمهورية، (باريس:١٩٤٨).
 - ابن العديم، أبو القاسم كمال الدين عمر بن احمد بن هبة لله الحلبي(ت : ٦٦٠هـ/١٢٦١م)
 - بغية الطلب في تاريخ حلب، تحقيق : سهيل زكار، دار الفكر للطباعة والنشر،(بيروت : د.ت)
 - ابن العماد الحنبلي،ابو الفلاح عبد الحي (ت:١٠٨٩هـ/١٦٧٨م)**
 - شذرات الذهب في أخبار من ذهب، تحقيق : محمود الآرناؤوط، دار ابن كثير، (بيروت:١٩٨٧) .
 - العمرى، شهاب الدين احمد بن يحيى بن فضل لله(ت:٧٤٩هـ/١٣٤٨م)**
 - مسالك الأبصار في ممالك الأمصار،تحقيق : أحمد عبدالقادر الشاذلى (ابو ظبي: ٢٠٠٠) .
 - التعريف بالمصطلح الشريف،تحقيق: محمد حسين شمس الدين،دار الكتب العلمية،(بيروت: ١٩٨٨).
 - الغزي، نجم الدين (ت:١٠٦١هـ/١٦٥٠م)**
 - الكواكب السائرة بأعيان المائة العاشرة، تحقيق : خليل منصور، دار الكتب العلمية، (بيروت:١٩٩٧).
 - الغزي، شمس الدين ابو المعالي محمد بن عبدالرحمن بن الغزي، (ت: ١٣١٥هـ/ ١٨٩٧م)**
 - نهر الذهب في تاريخ، دار القلم، ط ٢، (حلب : ١٤١٩هـ / ١٩٩٨م)
 - القلقشندي، احمد بن علي(ت:٨٢١هـ/١٤١٨م)**

- صبح الأعشى في صناعة الأنشاء، شرحه وعلق عليه وقابل نصوصه، محمد حسين شمس الدين، دار الكتب العلمية، (القاهرة: ١٩٨٧) .
- القيسي : أبو محمد مكي بن أبي طالب حموش بن محمد بن مختار القيسي القيرواني ثم الأندلسي القرطبي المالكي (ت: ٤٣٧هـ/ ١٠٤٥م) الإبانة عن معاني القراءات، تحقيق : عبد الفتاح إسماعيل شلبي، دار نهضة مصر للطبع والنشر، (القاهرة : د.م).
- ابن مجاهد، أحمد بن موسى بن العباس التميمي، أبو بكر بن مجاهد البغدادي (المتوفى: ٣٢٤هـ/ ٩٣٦م) كتاب السبعة في القراءات، تحقيق : شوقي ضيف، (القاهرة: ١٩٨٠).
- المقرئزي، تقي الدين احمد بن علي (ت: ٨٤٥هـ/ ١٤٤١م) درر العقود الفريدة في تراجم الأعيان المفيدة، حققه، محمود الجليلي، دار الغرب الاسلامي (بيروت: ٢٠٠٢)
- النعمي، عبدالقادر بن محمد (ت : ٩٢٧هـ/ ١٥٢٠م) الدارس في تاريخ المدارس، تحقيق: ابراهيم شمس الدين، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٩٠) .
- ياقوت الحموي، شهاب الدين بن عبدالله (ت: ٦٢٦هـ/ ١٢٢٩م) معجم البلدان، دار صادر، (بيروت: د.ت) .
- ب- سه رچاوهی په سەن به زمانى كوردی : به دليسى، مير شرف خان بن شمس الدين بن شرف خان الروزكى (ت: ١٠١٠هـ / ١٦٠١م)
- شه ره فنامه، (ب.ش: ١٩٨١)

سینیه م : ژیدهرهکان

به زمانی عه رهبی

أحمد عثمان وآخرون

- عشائر كردستان، (اربیل: ۲۰۰۱).

إحسان إلهي ظهير الباكستاني

- التصوف، المنشأ والمصادر، (باكستان: ۱۹۸۶).

اسماعيل بن محمد أمين بن مير سليم البغدادي

- هدية العارفين اسماء المؤلفين وآثار المنصفين، (استنبول: ۱۹۵۱).

بدري محمد فهد

- تاريخ الفكر والعلوم العربي، مطبعة التعليم العالي، (بغداد: ۱۹۸۸).

حكيم أحمد خوشناو

- الكورد وبلادهم عند البلدانين والرحالة المسلمين، دار الزمان، (دمشق: ۲۰۰۹).

خيرالدين الزركلي

- الاعلام، دار العلم للملايين، (بيروت: ۲۰۰۲).

زرار صديق توفيق

- كردستان في القرن الثامن الهجري، مؤسسة موكرياني، (اربیل: ۲۰۰۱).

سعيد عبدالفتاح عاشور

- دراسات في تاريخ الحضارة الاسلامية، (الكويت: ۱۹۸۶).

صبحي الصالح

- علوم الحديث ومصطلحه عرض ودراسة، (بيروت: ۱۹۷۱).

طه عبدالمقصود

- الحضارة الاسلامية، دراسة في تاريخ علوم الاسلاميه، (بيروت: ٢٠٠٤)
- عبدالكريم زيدان وعبدالقادر داود عبدالله**
- علوم الحديث، (بغداد: ١٩٨٠)
- عبدالقادر محمد**
- موسوعة علوم القرآن، دار القلم العربي، (حلب: ٢٠٠٢)،
- **عمر رضا كحالة**
- معجم المؤلفين، دار احياء التراث العربي للطباعة ونشر، (بيروت: د.ت).
- عمر فروخ**
- تاريخ الادب العربي، دار العلم للملايين، (بيروت: ١٩٨٩).
- قادر محمد حسن**
- اسهامات الكرد في الحضارة الاسلاميه (دراسة عن دور الكرد الحضاري في مصر و بلاد الشام خلال عهد المماليك البحرية ٦٤٨ - ٧٨٤هـ/ ١٢٥٠ - ١٣٨٢م)، دار سبيريز للطباعة و النشر، (دهوك: ٢٠٠٩).
- كامل اسود قادر**
- دور الكورد الحضاري في مصر و بلاد الشام خلال عهد دولة المماليك الجراكسة، (اربيل : ٢٠١٤)
- محمد أسعد طلس**
- الاثار الاسلاميه والتاريخية في حلب، مطبعة الترقى، (دمشق: ١٩٥٦)
- محمد راغب الطباخ الحلبي**
- اعلام النبلاء بتاريخ حلب الشهباء، صححه و علق عليه : محمد كمال، دار القلم العربي، ج ٤ و ج ٥، ط ٢، (حلب : ١٩٨٩)
- محمد سالم بن شديد**
- تطور كتابة المصحف الشريف وطباعة، (د.م.ت)

محمد علي الصويركي الكردي

- معجم أعلام الكرد في التاريخ الاسلامي والعصر الحديث في كردستان وخارجها، مؤسسة زين، (السليمانية: ٢٠٠٥)

ژێدهرهكان به زمانى كوردى

ئەولیا چەلەبى

- سياحه تنامه‌ى ئەوليا چەلەبى، وەرگیران: سەعید ناکام، مطبعة اشبيلية الحديثة، چاپى دووهم، (بەغدا: ١٩٨٧)

زرار صديق توفيق

- ھۆز و دەسەلاتە ھۆزەکیەکان ھۆزەکیەکان کوردییەکان چاخى ناوەرەست، وەرگیرانی: ئیدریس عەبدولاً مستەفا، دەزگای موکریانى (ھەولێر: ٢٠١٠).

چوارەم: نامە زانکۆییەکان بە زمانى عەرەبى

منصور احمد سالم الصوفي

- الاوضاع الدينية للمسلمين في العهد المملوكي، رسالة ماجستير، كلية الاداب، جامعة الاسلامية- غزة، (غزة: ٢٠١٠).

علي نجم عيسى

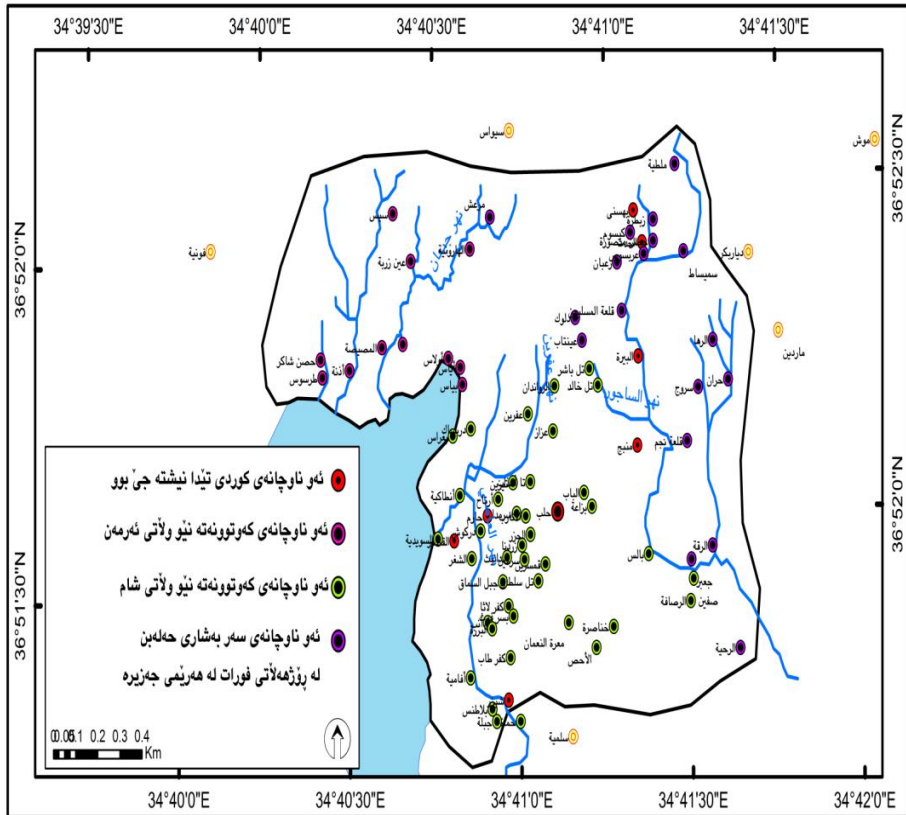
- حلب في العهد الايوبي (٥٧٩-٦٥٨هـ/١١٨٣-١٢٥٨م، دراسة سياسية/حضارية)، اطروحة دكتوراه، كلية الاداب، (جامعة موصل : ١٩٩٩).

كمال بدور

- حلب في العصر المملوكي الاول (٦٥٨-٧٨٤هـ/١٢٦٠-١٣٨٢م)، اطروحة دكتوراه، كلية الاداب والعلوم الانسانية، جامعة دمشق، (دمشق: ٢٠٠٢)

پاشکۆ

هه‌له‌ب له سه‌رده‌می مه‌مالیک

کاری توێژەر به‌ سوود وه‌رگرتن له‌ : کمال بدور ، حلب فی عصر
المملوکی الاول ، ٢٠٠٢، ص ١٤٨ .

الملخص

هذا البحث التاريخي الذي هو بعنوان (مشاركة الكورد في الحياة العلمية لمدينة حلب خلال عهد الدولة المماليك الجراكسة (٧٨٤-٩٢٢هـ/١٣٨٢-١٥١٦م). يعتبر الكورد من القوميات التي كانت لها دور ريادي في الحياة العلمية خارج موطنهم الاصلي منها مثلاً في بلاد الشام عامة وفي مدينة حلب خاصة. التي تعد مركز تجمع لعائلات كوردية عريقة، كانت لهم منزلة مرموقة في العصر المملوكي، كان للعلماء الكورد دور فعال في تقدم الحركة العلمية والفكرية في المدينة وقدموا خدمات جليلة للمجتمع الحلبي، وذاع صيتهم في العالم الاسلامي، وكانو موفقين في تربية جيل يحمل رصيда عاليا من المعرفة، فضلا عن هذا كانت مدينة حلب ممرا لمرور الكثر من العلماء الكورد خارج بلاد الشام وبالأخص بلاد مصر.

Abstract :

This historical research is entitled “The participation of kurds in the Scientific Life of Aleppo During the Mamlukes Era Between 658-922 AH /1260-1560 AD”. The kurds are considered as one of the Muslim peoples outside their ancestors habitation who played an influential role in the North of the Levent in general and in Aleppo city particular. Aleppo city was the concentration habitat of a fair proportion of original kurds families who had a prominent position during those times. During the Mamlukes era, kurds played a critical role in the scientific and intellectual development of the city along with serving the community life of the city. Aleppo was the crossing bridge for the kurds towards other region of the levent and even to Egypt, as well.

